

คู่มือการติดตามและ ป้องกันเด็กสูญหาย

สนับสนุนโดย กองทุนคุ้มครองเด็ก กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

ปัจจุบันปัญหาคนหายภายในประเทศไทยกำลังทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็น การห้ขไปโดยสมัครใจ การขาดการติดต่อ การถูกล่อลวงไปค้ามนุษย์ การ หายตัวไปด้วยอาการเจ็บป่วย หรือ การหายตัวไปด้วยภัยพิบัติในรูปแบบต่าง ซึ่งแต่ละครั้งที่เกิดปัญหาคนในครอบครัวสูญหาย พบว่า ทางครอบครัวไม่ทราบว่าจะดำเนินการเรื่องดังกล่าวอย่างไร จึงทำให้การติดตามคนหายเป็นไปอย่างล่าช้า ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดเหตุการณ์คนหายขึ้นในครอบครัว

ศูนย์ข้อมูลคนหายเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ มูลนิธิกระจกเงา ในฐานะที่ทำหน้าที่เป็น ศูนย์กลางในการรับแจ้งเพื่อให้คำปรึกษา ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการติดตามและให้ความช่วยเหลือคนหาย ได้ร่วมกับ รศ.พ.ต.อ.หญิง ดร.พัชรา สีนลอยมา และคณะ ในการจัดทำคู่มือการติดตามและป้องกันเด็กสูญหาย ขึ้น เพื่อเป็นการให้ความรู้ และคำแนะนำแก่ประชาชน ในการติดตามคนในครอบครัวที่สูญหายไปด้วยสาเหตุต่าง ๆ แนวทางในการดูแลบุตรหลาน หรือผู้สูงอายุ เพื่อมิให้เกิดการหายตัวซ้ำซ้อน รวมถึงขั้นตอนในการดำเนินการ แจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ การตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานด้านอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์แก่การติดตามคนหาย และสถานที่หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่ทางครอบครัวควรติดต่อประสานงาน

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั่วไป สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขยายผลไปสู่การสืบสวนติดตามคนหายในประเทศไทยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

คณะผู้จัดทำ

ธันวาคม 2552

บทนำ

สถานการณ์ของคนหายพลัดหลงส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนั้น เกิดในกลุ่มของเด็กและเยาวชน มิได้เกิดปัญหาเฉพาะในกลุ่มของผู้ใหญ่อย่างที่เคยมีความเข้าใจ เช่นในอดีต ซึ่งเมื่อเด็กและเยาวชนได้ออกจากบ้านไปตามคำชักชวนของบุคคลแปลก หน้าที่รู้จักกันทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือหายไปด้วยสาเหตุอื่น ๆ ย่อมทำให้เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ตกเป็นผู้ที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงต่อการถูกนำไปแสวงหาผลประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ จากมิชฉาชีพ เพราะจากประสบการณ์การทำงานของศูนย์ข้อมูลคนหายเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ มูลนิธิกระจกเงา พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เมื่อออกจากบ้านไปแล้ว จำเป็นต้องประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อนำรายได้มาเลี้ยงดูตนเอง แต่ด้วยความที่อายุน้อยประกอบกับไม่มีความรู้เพียงพอ ทำให้ตัวเลือกของอาชีพแทบ ไม่มี จึงเป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้จะถูกเหล่ามิชฉาชีพล่อลวงไปในทางที่ไม่ดีใ้ภัย

จากเรื่องดังกล่าว ทำให้เกิดประเด็นคำถามที่น่าสนใจขึ้นมา ดังนี้

1. ทำอย่างไรให้มีกระบวนการติดตามหาตัวเด็กและเยาวชนที่หายออกจากบ้านให้พบโดยเร็ว ซึ่งภาระหน้าที่ตรงส่วนนี้ไม่ควรเกิดจากการทำงานของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือหน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่ง แต่ควรเกิดจากความร่วมมือของทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในการดำเนินการติดตามหาคนหาย

2. มาตรการป้องกันเพื่อมิให้เด็กและเยาวชนตัดสินใจหนีออกจากบ้าน ซึ่งหากทำได้ ปัญหาเด็กและเยาวชนหายออกจากบ้านก็จะหมดไป

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดมาตรการรองรับปัญหาเด็กและเยาวชนหายออกจากบ้าน ตามประเด็นคำถามในข้างต้น ทางคณะผู้จัดทำจึงทำการพัฒนาคู่มือการติดตามและป้องกันเด็กสูญหาย ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์สาเหตุที่เด็กและเยาวชนหายออกจากบ้าน ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับครอบครัวของบุคคลสูญหาย พนักงานสอบสวนที่เป็นผู้รับเรื่องร้องทุกข์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดต่อครอบครัวและหน่วยงานต่าง ๆ คณะผู้จัดทำจึงได้จัดทำคู่มือฉบับนี้ขึ้นมา สำหรับการติดตามคนหาย เพื่อเป็นแนวทางในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงวิธีการของคนร้ายในการล่อลวงเด็ก การติดตามคนหายเบื้องต้น และการประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสืบสวนหาตัวคนหายต่อไป

คู่มือการติดตาม และป้องกันเด็กสูญหาย ประกอบด้วยเนื้อหาหลัก ๆ ดังนี้

- สาเหตุของการหายหรือพลัดหลง
- การติดตามคนหายประเภทเทคโนโลยีสารสนเทศ

- การติดตามคนหายประเภทเด็กติดเกมและแชทไลน์ทางอินเทอร์เน็ต
- การติดตามคนหายประเภทลักพา
- การติดตามคนหายประเภทสมองเสื่อม
- ข้อสังเกตในการแจ้งเด็กหายในกรณีการทำความผิดฐานพรากเด็ก/ผู้เยาว์
- คำแนะนำก่อนการไปแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ
- ข้อปฏิบัติของครอบครัวเมื่อมีผู้หายไปจากบ้าน
- ข้อคิดอื่นๆ ที่ควรรู้ในการแจ้งความคนหาย
- แนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคนหายพลัดหลง
- หน่วยงานที่ครอบครัวคนหายควรประสานงานไปเพื่อขอความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน
- ข้อเสนอแนะในการดูแลบุตรหลาน หรือผู้สูงอายุ
- หน่วยงานที่ควรประสานงานเพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพจิต

สาเหตุของการหายหรือพลัดหลง

1. การล่อลวง หรือหลอกลวง พฤติกรรมการกระทำผิดของคนร้าย ได้แก่

1) ชักชวนไปเที่ยวต่างจังหวัด ทักสนาจร ผู้ล่อลวงมักจะออกอุบายชักชวนไปบ้านญาติ บ้านเพื่อน หากเป็นบุคคลประเภทวัยรุ่นหนุ่มกับหญิงสาวอาจจะถูกชักนำไปในทางเสื่อมเสีย ครั้นเมื่อเกิดความเสียหายขึ้นก็จะไม่ยอมกลับบ้าน บางรายอาจตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมซึ่งมีปรากฏอยู่เสมอ แต่ในบางรายแม้ไม่เกิดความเสื่อมเสียก็ไม่กล้ากลับบ้าน ด้วยเพราะเกรงกลัวผู้ปกครอง ตำหนิ

2) ชักชวนไปหางานทำ วิธีนี้ใช้กันอย่างแพร่หลาย เพราะคนว่างงาน ก็อยากจะมั่งงานทำ ในที่สุดก็ถูกชักนำไปขายเป็นโสเภณี เป็นหมอนวด ฯลฯ อันก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมตามมา นับว่าเป็นการผิดกฎหมายและศีลธรรม ซึ่งในกรณีนี้ผู้ชักชวน อาจเป็นเพื่อนหรือญาติสนิทของคนหายเอง

3) ลักพาไปเรียกค่าไถ่ ผู้ล่อลวงหรือคนร้ายอาจใช้วิธีต่าง ๆ เช่น วาจาสลับ ให้กินยา นอนหลับ ใช้กำลังประทุษร้ายหรือใช้อาวุธ ตามแต่โอกาส คนร้ายจะนำตัวไปกักขังไว้แล้วหาวิธีการเรียกค่าไถ่ หาวิธีต่อรอง ส่วนใหญ่จะเรียกร้องต้องการเงินเป็นเครื่องแลกเปลี่ยน แต่ในบางรายก็นำไปเพื่อการอนาจาร เป็นต้น

2. พลัดหลง หลงทาง เกิดขึ้นจาก การเดินทางไปต่างจังหวัด หรือเดินทางจากต่างจังหวัด เข้ากรุงเทพฯ การไปเที่ยวงานมหรหรรรมต่าง ๆ อาจทำให้เกิดพลัดหลงหรือหลงทางขึ้นได้ ซึ่งเป็นเรื่อง

ธรรมดา การได้รับอันตราย เช่น คนหายออกจากบ้าน ไปได้รับอันตราย เกิดอุบัติเหตุรถชน ถูกสัตว์ทำร้าย ถูกชิงทรัพย์ ฯลฯ รวมทั้งคนหายพลัดหลงที่เกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

- 1) ต้องคดี เช่น ในขณะที่หายไปในนั้น ปรากฏว่าถูกจับกุม ดิฉยาคะเสียด เล่นการพนัน หรือ ประกอบอาชญากรรมอื่นและถูกทางเจ้าหน้าที่ควบคุมตัวไว้
- 2) สติฟั่นเพื่อน หรือวิกลจริต คนหายประเภทนี้จะหนีออกจากบ้านไป โดยไร้จุดหมาย บางรายไปได้รับอันตราย เช่น ตกน้ำตาย ฆ่าตัวตาย ถูกทำร้ายร่างกาย ฯลฯ
- 3) คนหายมีความสมัครใจ เช่น คนหายที่เป็นหญิงหนีตามผู้ชายไปในทำนองชู้สาว ไปมีครอบครัว ไปประกอบอาชีพส่วนตัว เป็นต้น

3. สาเหตุจากปัญหาส่วนตัว

- 1) ระดับการศึกษา คนหายส่วนใหญ่มีการศึกษาก่อนข้างต่ำ เช่น จบการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 6 หรืออ่านออกเขียนได้ มีระดับสติปัญญาต่ำ อ่อนต่อโลก เชื่อคนง่าย จึงเป็นสาเหตุทำให้ถูกหลอกลวง
- 2) สิ่งแวดล้อมช่วยวน เช่น การโฆษณาช่วยกู้กระสุนทางกามารมณั้ ได้แก่ หนังสือโป้ การแสดงโชว์ลามก ณาจาร มีสถานเรีงรมย์ อาบ อบ นวด บาร์ ในด้กลับ อันจะก่อให้เกิดปัญหาเรื่งเพศสัมพันธ์และปัญหาอาชญากรรม
- 3) ความทะเยอทะยาน ได้แก่ ความฟุ้งเฟ้อ ความฟุ่มเฟือย ชอบหรูหรา ชอบแต่งตัว ชอบเลียนแบบ ฯลฯ
- 4) เบื่อหน่ายอาชีพเดิม เช่น การทำนา ทำสวน ทำไร่ ช้ซากจำเจ จึงคิดเปลี่ยนอาชีพใหม่
- 5) การคบเพื่อน เพื่อนที่ไม่ดีอาจชักนำไปในทางเสื่อมเสีย เช่น ค้าสมาคมกับ เพื่อนที่ เคยเป็นหมอนวด เป็นโสเภณี ขาบริการทางเพศ ย่อมจะชักนำไปให้เพื่อนเสื่อมเสียตามไปด้วย
- 6) ขาดการอบรมสั่งสอนจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง สาเหตุเช่นนี้จะทำให้ครอบครัวขาดระเบียบวินัย ทำให้ครอบครัวแตกแยก แดกความสมัครใจอื่นเป็นเหตุทำให้สมาชิกในครอบครัวขาดความอบอุ่น ขาดที่พึ่งทางใจ
- 7) ห่างเหินต่อศาสนา ทุกศาสนามีความมุ่งหมายสอนให้คนเป็นคน ดี สำหรับพุทธศาสนาในปัจจุบันได้รับอิทธิพลอารยธรรมทางตะวันตกเข้ามาเผยแพร่ จึงมีแนวโนม้ทำให้ศาสนาประจำชาติของเราถูกลี้มเลือน ทำให้คนส่วนใหญ่หันไปนิยมทางด้านวัตถุ หรือติดในวัตถุนิยม สาเหตุที่ห่างเหินต่อศาสนาและสาเหตุอื่น ๆ ที่กล่าวข้างต้นนับว่ามีอิทธิพลเกี่ยวข้องกักรณั้คนหายทั้งสิ้น
- 8) ความขัดแย้งภายในครอบครัว อาทิเช่น สามั ภรรยา มีปัญหาทะเลาะ เบาะแว้งกัน จนเป็นเหตุให้ภรรยา ตัดสินใจพานูตรหลบหนีสามัไป เป็นต้น

4. สาเหตุเกี่ยวกับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

ในที่นี้หมายถึงเศรษฐกิจภายในครอบครัวการครองชีพ การดำรงชีวิต หากครอบครัวใดประสบกับปัญหาบ้านแตกสาแหรกขาด ปัญหาการหย่าร้าง บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ เพราะการเงินไม่พอจ่ายใช้สอย ย่อมเป็นสาเหตุทำให้ครอบครัวไม่มีความสุข ได้รับความกดดันเกิดความคับแค้น อาจเป็นสาเหตุทำให้บุคคลในครอบครัวถือโอกาสหนีออกจากบ้านไป จึงเกิดคนหายขึ้น ซึ่งสืบเนื่องมาจากปัญหาเศรษฐกิจดังกล่าว

5. สาเหตุเกี่ยวกับปัญหาทางการเมือง

ในที่นี้หมายถึง คนหายพลัดหลงที่ไปเป็นผู้ก่อการร้าย หรือก่อความไม่สงบ โดยคนร้ายหรือผู้ล่อลวงใช้กลอุบายกลวิธีต่าง ๆ เช่น ลักขโมยเด็กตามโรงพยาบาล โรงเรียนฯ หรือทำทีขอเด็กไปเลี้ยง เป็นบุตรบุญธรรม หรือขอซื้อจากบิดามารดาที่ยากจนแล้วนำเด็กไปเลี้ยงไว้หรือกักกันตัวไว้ คนร้ายจะใช้วิธีอบรมสั่งสอนเด็กให้เกิดความเกลียดชัง และมีอุดมการณ์ที่รุนแรงเป็นปรปักษ์กับชาติบ้านเมือง หรือเป็นผู้ก่อการร้าย คนหายพลัดหลง ที่ไปเป็นผู้ก่อการร้ายดังกล่าว จึงเป็นปัญหาสำคัญและเป็นภัยร้ายแรงระดับชาติ บ่อนทำลายความมั่นคงของรัฐ

การติดตามคนหายประเภทแชทไลน์ทางโทรศัพท์

เด็กติดแชทไลน์ทางโทรศัพท์ หมายถึง การที่คนหายเข้าไปสนทนากับบุคคลแปลกหน้าทางโทรศัพท์ จนกระทั่งถูกชักชวนให้ออกจากบ้าน ซึ่งในอดีตเป็นการสนทนาผ่านระบบออดีโอเท็กซ์ หรือ 1900 แต่ ณ ปัจจุบันบริการดังกล่าวได้ถูกปิดบริการไปแล้ว จึงมีการปรับเปลี่ยนวิธีการมาเป็นการส่งเบอร์โทรศัพท์ไปยังหมายเลขต่าง ๆ ที่ไม่รู้จัก และการสนทนาผ่าน SMS ซึ่งวิธีนี้กำลังเป็นที่แพร่หลายในหมู่เด็กวัยรุ่น โดยวิธีนี้ไม่ต่างจากการใช้บริการทาง MSN เมื่อส่งข้อความคุยกันสักระยะ คู่สนทนาจะมีการแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์เพื่อสานสัมพันธ์ต่อไป

กระบวนการติดตามคนหายกรณีเด็กติดแชทไลน์ทางโทรศัพท์

การตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน

1. การตรวจสอบทรัพย์สิน/รูปพรรณ/เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของคนหาย

ในเบื้องต้น ขอให้ครอบครัวหรือญาติคนหาย สอบถามจากบุคคลซึ่งเป็นผู้พบเห็นคนหายครั้งสุดท้าย เพื่อให้ทราบข้อมูลในส่วนรูปพรรณและเสื้อผ้าที่ผู้หายสวมใส่เป็นครั้งสุดท้ายเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นจุดสังเกตคนหาย

2. การหาเบาะแสจากห้องนอนของคนหาย คือ แนวทางค้นหาเบาะแสอีกทางหนึ่งในการติดตามหาคนหาย เมื่อ เข้าไปยังห้องนอนของคนหายแล้ว สิ่งที่ต้องตรวจสอบ เช่น

o *คู่มือเสื้อผ้าของคนหาย* เพื่อตรวจสอบว่าคนหายมีการเก็บเสื้อผ้าไปด้วยหรือไม่ หากมีเก็บเสื้อผ้า แสดงว่า คนหายได้เตรียมตัวเป็นอย่างดีในการหนีออกจากบ้าน และถ้าคนหายไม่เก็บเสื้อผ้าไป มีความเป็นไปได้ว่าอาจเกิดอุบัติเหตุ หรือเกิดเหตุฉุกเฉินกับคนหาย จึงทำให้คนหายไม่กลับบ้านตามปกติ แต่ทั้งนี้การหายออกจากบ้านบางกรณีคนหายก็ไม่เก็บเสื้อผ้าหรือทรัพย์สินใด ๆ ไปด้วยเลย

o *สมุด/หนังสือเรียนของคนหาย* อาจจะทำให้พบเบาะแสสำคัญในการติดตามคนหาย เนื่องจากคนหายอาจจะจดหมายเลขโทรศัพท์ หรือที่อยู่ หรือชื่อคนที่รู้จักกันในเอกสารเหล่านั้น หรือจดหมายที่เขียนลาไว้ให้ครอบครัว ซึ่งจะทำให้ครอบครัวทราบเบาะแสว่าคนหายหายออกจากบ้านไปเพราะสาเหตุใดและอาจจะเชื่อมโยงกับแนวทางการติดตามคนหายด้วย

o *จุดที่คนหายเคยวางทรัพย์สินหรือเงิน* เพื่อตรวจสอบว่าคนหายได้มีการเก็บทรัพย์สินไปหรือไม่ หากเก็บทรัพย์สินไปด้วยทั้งหมด หมายถึง มีการเตรียมตัวที่จะออกจากบ้าน แต่หากไม่มีการนำทรัพย์สินติดตัวไป นั่นอาจหมายถึงว่า คนหายไม่มีการเตรียมตัวก่อนหายไป หรือไม่ได้ตั้งใจที่จะไป

3. การสืบค้นเบาะแสจากบุคคลแวดล้อม ถือว่าเป็นเบาะแสสำคัญในการติดตามคนหายจากการติดแชทไลน์ เนื่องจากคนหายไปในลักษณะดังกล่าวมักจะติดต่อกับเพื่อน ๆ ที่รู้จัก หรือขอไปพักอาศัยกับคนรู้จัก รวมถึง คนหายอาจเคยเล่าเรื่องของบุคคลแปลกหน้าที่กำลังคบหากัน ดังนั้นครอบครัวคนหายควรไปสอบถามเบาะแสจากบุคคลดังต่อไปนี้

o *สมาชิกในบ้าน* คือ บุคคลที่มีความสนิทสนมและใกล้ชิดกับคนหายมากที่สุด เนื่องจาก คนหายอาจเล่าหรือระบายเรื่องราวต่างๆ ให้ฟัง ซึ่งข้อมูลตรงจุดนี้อาจจะนำมาประมวลเป็นเบาะแสได้ เช่น คนหายอาจจะเคยเล่าถึงเพื่อนสนิท หรือเพื่อนที่เพิ่งรู้จักกันในการเล่นแชทไลน์ทางโทรศัพท์ ซึ่งเมื่อนำข้อมูลต่างๆ มาประมวลกันแล้ว อาจจะทำให้ทราบว่าคนหายอาจจะไปพักอาศัยอยู่กับใคร

o *เพื่อนบ้าน* คือ บุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ครอบครัวคนหายควรเข้าไปสอบถามข้อมูล เนื่องจากเพื่อนบ้านที่อาจพบเห็นคนหาย ขณะกำลังออกจากบ้าน อาจจะทำให้ทราบว่าใครเป็นคนมารับคนหาย หรือว่าคนหายไปเองตามลำพัง และเดินทางออกไปอย่างไร

o *เพื่อนสนิทของคนหาย* ถือว่าเป็นตัวแปรสำคัญในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับคนหายเนื่องจากคนหายไปนั้น อาจเคยเล่าเรื่องการเล่นแชทไลน์ให้เพื่อนสนิทฟัง หรือบางครั้งเพื่อนสนิท

ของคนหายก็อาจจะเป็นกลุ่มที่เล่นแชทไลน์ด้วย ซึ่งจะทำให้ครอบครัวคนหายทราบข้อมูลเกี่ยวกับคนที่ ล่องลอยคนหายไปว่าเป็นใคร ทั้งนี้ การสอบถามเพื่อนสนิทของคนหายนั้นทางครอบครัวไม่ควรไป สอบถามเองโดยตรง แต่ควรให้อาจารย์ประจำชั้น หรือผู้ปกครอง เป็นผู้เรียกเด็กมาสอบถามเป็นรายคน จะได้รับคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงมากกว่า

๐ **อาจารย์ที่ปรึกษาของคนหาย** เนื่องจากเด็กส่วนใหญ่มักจะมีพฤติกรรมที่ ทางครอบครัวไม่เคยรับรู้มาก่อน ดังนั้น ผู้ปกครองควรสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษาของคนหายว่ามีความ คิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนหายอย่างไร เพราะสิ่งนี้อาจเป็นเบาะแสสำคัญในการประเมินหา สาเหตุแห่งการหายตัวของคนหาย

การตรวจสอบข้อมูลทางโทรศัพท์

การตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของคนหาย ทำให้มีข้อมูลที่เชื่อมโยงกับบุคคลที่ ติดต่อกับคนหายทางโทรศัพท์ก่อนที่จะหายตัวไป ทั้งยังสามารถระบุได้ว่า บุคคลใดที่อาจเป็น ผู้ชักชวนคนหายออกไป ซึ่งการตรวจสอบข้อมูลทางโทรศัพท์มีทั้งประเภทที่ครอบครัวคนหายสามารถ ขอตรวจสอบกับผู้ให้บริการ ได้เองกับประเภทที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องดำเนินการตรวจสอบให้

1. การตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์ที่บ้าน

การตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์ที่บ้านของคนหาย คือ การขอตรวจสอบ ข้อมูลการใช้โทรศัพท์ย้อนหลังของหมายเลขโทรศัพท์บ้าน เนื่องจาก คนหายอาจจะใช้โทรศัพท์บ้าน ในการติดต่อกับบุคคลที่ต้องสงสัย ดังนั้น การตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์ที่บ้านของคนหาย จะทำให้ทราบว่าคนหายใช้โทรศัพท์ติดต่อกับหมายเลขใดบ้าง โดยทางครอบครัวคนหายสามารถ ดำเนินการได้เอง เนื่องจากเป็นสิทธิของผู้รับบริการ ซึ่งผู้ที่จะสามารถขอตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวได้ คือ เจ้าของหมายเลขที่ยื่นขอหมายเลข โทรศัพท์ดังกล่าว โดยให้บุคคลที่มีชื่อเป็นเจ้าของหมายเลข ดังกล่าว นำใบเสร็จรับเงินต่างๆของหมายเลขนั้นๆ เพื่อเป็นหลักฐานว่าเป็นเจ้าของหมายเลข และนำบัตร ประจำตัวประชาชนไปขอตรวจสอบข้อมูลที่ศูนย์บริการของเครือข่ายที่ให้บริการ(ทรู หรือ ทีโอที)

2. การตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์มือถือ

2.1 กรณีที่โทรศัพท์มือถือจดทะเบียนในชื่อของผู้ปกครอง

ในกรณีที่เด็กใช้โทรศัพท์มือถือ ทางครอบครัวจะต้องขอให้เจ้าหน้าที่ ตำรวจช่วยตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวให้ ยกเว้นในกรณีที่ใช้ชื่อของผู้ปกครองหรือบุคคลอื่นเป็น ผู้ลงทะเบียนหมายเลขดังกล่าว ซึ่งผู้มีชื่อเป็นผู้จดทะเบียนหมายเลขนั้น ๆ สามารถขอตรวจสอบข้อมูล ดังกล่าวได้เองทันที ณ ศูนย์บริการของเครือข่ายนั้น ๆ โดยวิธีการตรวจสอบนั้นให้ตรวจสอบการใช้

นับแต่ช่วงเวลาก่อนที่คนหายได้หายไป อาทิเช่น กรณีคนหายได้หายไป วันที่ 16 มกราคม ก็ให้ข้อมูลการใช้โทรศัพท์ตั้งแต่วันที่ 1 จนถึงวันที่หายตัวไป โดยข้อสังเกตสำหรับเรื่องนี้ มี 2 กรณี

1. ให้ทางครอบครัว ดูที่หมายเลขล่าสุด เนื่องจากบุคคลดังกล่าว อาจเป็นคนที่ชักจูง หรือล่อลวงคนหายไป
2. ให้ทางครอบครัวดูว่าหมายเลขใดที่คนหายโทรศัพท์ติดต่อบ่อยครั้งและใช้ระยะเวลาการสนทนาที่นานที่สุด เนื่องจากบุคคลดังกล่าว อาจเป็นคนที่ชักจูง หรือล่อลวงคนหายไป

ซึ่งหากมีหมายเลขที่ต้องสงสัยเป็นจำนวนมาก ให้จดบันทึกหมายเลขเหล่านั้นไว้ เพื่อที่ในเบื้องต้นทางครอบครัวจะได้ดำเนินการแยกหมายเลขโทรศัพท์ ของบุคคลที่ครอบครัวรู้จักออกไป สำหรับหมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลแปลกหน้าที่ทางครอบครัวไม่ทราบนั้น ขอให้ นำหมายเลขดังกล่าวไปปรึกษากับพนักงานสอบสวนเจ้าของคดี เพื่อการสืบสวนติดตามคนหายต่อไป

2.2 กรณีที่โทรศัพท์มือถือจดทะเบียนในชื่อของคนหาย

ส่วนในกรณีที่โทรศัพท์มือถือดังกล่าวลงทะเบียนการใช้งานเป็นชื่อของคนหายเอง ครอบครัวจะไม่สามารถขอตรวจสอบข้อมูลได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนตัว ซึ่งเข้าข่ายเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล ดังนั้นการตรวจสอบข้อมูลทางโทรศัพท์มือถือจะต้องให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ดำเนินการให้ โดยมีระเบียบการดังต่อไปนี้

1) หนังสือขอความร่วมมือจากสถานีตำรวจ ลงนามโดย นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ยศ ตั้งแต่ พันตำรวจเอก (ผู้กำกับการ) ขึ้นไป

2) แนบเอกสารบันทึกทางคดี

3) ส่งเอกสารดังกล่าวเป็นจดหมายเท่านั้นไปที่

3.1 ถ้าเป็นเครือข่าย DTAC ให้ส่งจดหมายไปที่ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย บริษัทโทเทิลแอสซิส คอมมูนิเคชั่น อาคารชัย ชั้น 15 เลขที่ 333/3 ถนนวิภาวดี แขวงจอมพล เขตจตุจักร กทม. 10900 หรือ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ 1678

3.2 ถ้าเป็นเครือข่าย AIS ให้ส่งเอกสารไปที่โทรสาร หมายเลข 0-2329-5376 หรือสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ 175 , 0-27719000

3.3 ถ้าเป็นเครือข่าย True ส่งหนังสือดังกล่าวไปทางโทรสาร หมายเลข 0-2643-8975 หรือประสานงานไปยังเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรงที่ คุณอทิก อัสวานนท์ โทร 0-2699-3142

3.4 ถ้าเป็นเครือข่าย

Hutch ให้ทางครอบครัวคนหาย

ประสานงานขอรับข้อมูลดังกล่าว ได้ทันทีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ 1128,0-2288-8808

การตรวจสอบข้อมูลในสถานที่ซึ่งคาดว่าคนหายไป

1. การตรวจสอบบ้านเพื่อน ซึ่งคนหายอาจจะไปขออาศัยอยู่ด้วย โดยปกติแล้วจะอยู่ไม่นานนัก และจะสับเปลี่ยนไปนอนบ้านเพื่อนคนอื่นๆ วิธีการตรวจสอบ ควรไปที่โรงเรียนของคนหาย เพื่อสอบถามที่อยู่ของเพื่อนจากอาจารย์ประจำชั้น จากนั้นอาจจะไปสังเกตที่บ้านเพื่อนด้วยตนเอง เนื่องจากเพื่อนของคนหายอาจจะช่วยกันปกปิดข้อมูลสารไปตรวจสอบตามบ้านเพื่อนของคนหายที่ต้องสงสัยว่าคนหายจะไปอยู่ด้วยนั้น หากเป็นกรณีเพื่อนที่ครอบครัวไม่รู้จัก หรือว่าบ้านของเพื่อนอยู่ในชุมชนแออัด หรือการไปตรวจสอบดังกล่าวอาจจะเกิดอันตราย ครอบครัวคนหายควรไปขอความช่วยเหลือยังสถานีตำรวจในเขตท้องที่นั้นๆ ตั้งอยู่ เพื่อขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจเดินทางมาร่วมในการสอบถามข้อมูลด้วย

2. การตรวจสอบข้อมูลจากเบาะแสที่ได้มา กรณีที่ทางครอบครัวทราบข้อมูลชื่อ-นามสกุล หรือ ที่อยู่ของบุคคลที่ต้องสงสัยว่า พาคนหายไปนั้น ให้แจ้งข้อมูลดังกล่าวแก่พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี เพื่อทำการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว หากได้รับการ ยืนยันว่าเป็นบุคคลเดียวกัน อาจมีการดำเนินการตรวจสอบยังที่พักของบุคคลต้องสงสัยได้

การตรวจสอบข้อมูลที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก

สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก คือ สถานที่ควบคุมตัวเด็ก และเยาวชนที่ถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดจริง และโดยหลักแล้วหากเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดแล้ว ถูกควบคุมตัวโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ ย่อมมีการสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็ก เพื่อประสานงานไปหาครอบครัวให้ได้รับทราบเรื่องดังกล่าว แต่ ณ ปัจจุบัน ได้มีเด็กอีกหลายคนที่มีได้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตนเอง เนื่องจากอับอาย กลัวโดนตำหนิ หรือมีอยากให้ผู้ปกครองเสียใจ จึงแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จ ทำให้ไม่สามารถประสานงานหาครอบครัว เพื่อแจ้งเรื่องดังกล่าวได้ ดังนั้น สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จึงเป็นอีกสถานที่หนึ่งซึ่งครอบครัวควรไปตรวจสอบ หลังจากที่ได้ตรวจสอบยังสถานที่ที่มีเบาะแสหรือต้องสงสัยหมดสิ้นแล้ว ให้ทางครอบครัวโทรศัพท์ไปสอบถามเรื่องเอกสาร หรือการดำเนินการตรวจสอบดังกล่าว ที่หมายเลขโทรศัพท์ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลสถานพินิจและคุ้มครองเด็กทั่วประเทศ ที่เลขหมาย 0-2502-8011 หรือ 0-2502-8276

การติดตามคนหายประเภทเด็กติดเกมหรือแชทไลน์ทางอินเทอร์เน็ต

เด็กติดเกม หมายถึง การที่คนหายมีพฤติกรรมหมกมุ่นอยู่กับเกมออนไลน์ จนไม่สามารถแยกแยะโลกแห่งความจริง กับโลกเสมือนในเกมได้ หากเด็กมีพฤติกรรมดังกล่าว นอกจากทำให้มีผลกระทบต่อการศึกษา การใช้ชีวิตประจำวันของเด็กแล้ว บางรายจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากขึ้น ถึงขนาดทำร้ายผู้ปกครองและขโมยทรัพย์สินเพื่อนำไปเปลี่ยนเป็นเงินก่อนนำไปเล่นเกม ทั้งนี้ เด็กที่หายไประยะมีพฤติกรรมติดเกมนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 2 กรณี ดังนี้

1. เด็กที่ตัดสินใจออกจากบ้านเนื่องจากถูกทางครอบครัวขัดขวางมิให้เล่นเกม จึงตัดสินใจออกไปใช้ชีวิตเร่ร่อน และอาศัยการขอเงิน เพื่อนำมาเล่นเกม
2. เด็กที่ตัดสินใจออกจากบ้านเนื่องจากถูกคนแปลกหน้าที่รู้จักกันในเกมออนไลน์ ชักชวนให้ออกจากบ้าน

เด็กติดแชทไลน์ทางอินเทอร์เน็ต หมายถึง การที่คนหายเข้าไปใช้บริการ สนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นระบบเครือข่ายที่อำนวยความสะดวกในการสื่อสารสนทนาระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยกันในลักษณะการส่งข้อความโต้ตอบกัน โปรแกรมสนทนาที่เป็นที่นิยมนั้นคือ MSN , แคมฟอรัค หรือ การสนทนาผ่านเกมออนไลน์ ซึ่งโปรแกรมเหล่านี้ทำให้สามารถพูดคุยกับอีกฝ่ายหนึ่งได้โดยไม่ต้องเห็นหน้ากันและกัน โดยลักษณะในการสนทนาโต้ตอบกันนั้นจะใช้ภาพจินตนาการเป็นองค์ประกอบหลักแทบทั้งสิ้น ดังนั้นเมื่อผ่านการพูดคุยมาสักระยะหนึ่งคนหายก็จะถูกชักจูงหรือล่อลวงให้ออกจากบ้านเพื่อมาพบกับคู่สนทนาอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งตรงจุดนี้ ทำให้เกิดช่องว่างในการที่อาชญากรจะเข้ามาเล่นแชทไลน์ทางอินเทอร์เน็ตเพื่อล่อลวงเด็กหญิง ซึ่งยังขาดวุฒิภาวะในการกลั่นกรองและตัดสินใจ

และในปัจจุบันมิได้มีแต่โปรแกรม MSN , แคมฟอรัค หรือ การสนทนาผ่านเกมออนไลน์ ยังมีช่องทางการสนทนาในบริการ Chat ของบางเว็บไซต์ที่เปิดให้บริการเป็นพิเศษ โดยบริการนี้ออกมารองรับกลุ่มเด็กที่จำเป็นต้องใช้บริการอินเทอร์เน็ตในโรงเรียนที่มีการบล็อกโปรแกรม MSN ไว้ นอกจากนี้คนหายที่หายออกจากบ้านไปเพราะการติดแชทไลน์ทางอินเทอร์เน็ตนั้นย่อมต้องมีคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นผู้ชวนคนหายไปอย่างแน่นอน ดังนั้น การสืบสวนในการติดตามตัวคนหายนั้น สามารถหาเบาะแสจากบุคคลที่ติดต่อกับคนหายทางการแชทไลน์ได้อีกทางหนึ่งด้วย

กระบวนการติดตามคนหายกรณีเด็กติดเกมหรือเซททางอินเทอร์เน็ต

การตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน

1. การตรวจสอบทรัพย์สิน/รูปพรรณ/เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของคนหาย

ในเบื้องต้นขอให้ครอบครัวหรือญาติคนหาย สอบถามจากบุคคลซึ่งเป็นผู้พบเห็นคนหายครั้งสุดท้ายเพื่อให้ทราบข้อมูลในส่วนรูปพรรณและเสื้อผ้าที่ผู้หายสวมใส่เป็นครั้งสุดท้าย เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นจุดสังเกตคนหาย

2. การหาเบาะแสจากห้องนอนของคนหาย คือ แนวทางค้นหาเบาะแสอีกทาง

หนึ่งในการติดตามหาคนหาย เมื่อเข้าไปยังห้องนอนของคนหายแล้ว สิ่งที่ต้องตรวจสอบ เช่น

o *ตู้เสื้อผ้าของคนหาย* เพื่อตรวจสอบว่าคนหายมีการเก็บเสื้อผ้าไปด้วยหรือไม่ หากมีเก็บเสื้อผ้าแสดงว่า คนหายได้เตรียมตัวเป็นอย่างดีในการหนีออกจากบ้าน และถ้าคนหายไม่เก็บเสื้อผ้าไป มีความเป็นไปได้ว่าอาจเกิดอุบัติเหตุ หรือเกิดเหตุฉุกเฉินกับคนหาย จึงทำให้คนหายไม่กลับบ้านตามปกติ แต่ทั้งนี้ การหายออกจากบ้านบางกรณี คนหายก็ไม่เก็บเสื้อผ้าหรือทรัพย์สินใด ๆ ไปด้วยเลย

o *สมุด/หนังสือเรียนของคนหาย* อาจจะทำให้พบเบาะแสสำคัญในการติดตามคนหาย เนื่องจากคนหายอาจจะจดหมายเลขโทรศัพท์ หรือที่อยู่ หรือชื่อคนที่รู้จักกันไว้ในเอกสารเหล่านั้น หรือจดหมายที่เขียนลาไว้ให้ครอบครัวซึ่งจะทำให้ครอบครัวทราบเบาะแสว่าคนหายหายออกจากบ้านไปเพราะสาเหตุใดและอาจจะเชื่อมโยงกับแนวทางการติดตามคนหายด้วย

o *จุดที่คนหายเคยวางทรัพย์สินหรือเงิน* เพื่อตรวจสอบว่าคนหายได้มีการเก็บทรัพย์สินไปหรือไม่ หากเก็บทรัพย์สินไปด้วยทั้งหมด หมายถึง มีการเตรียมตัวที่จะออกจากบ้าน แต่หากไม่มีการนำทรัพย์สินติดตัวไป นั่นอาจหมายถึงว่า คนหายไม่มีการเตรียมตัวก่อนหายไป หรือไม่ได้ตั้งใจที่จะไป

3. การสืบค้นเบาะแสจากบุคคลแวดล้อม ถือว่าเป็นเบาะแสสำคัญในการ

ติดตามคนหายจากการติดเกม หรือติดเซทไลน์ เนื่องจากคนหายไปในลักษณะดังกล่าว มักจะติดต่อกับเพื่อนๆ ที่รู้จัก หรือขอไปพักอาศัยกับคนรู้จัก รวมถึง คนหายอาจเคยเล่าเรื่องของบุคคลแปลกหน้าที่กำลังคบหากัน ดังนั้นครอบครัวคนหายควรไปสอบถามเบาะแสจากบุคคลดังต่อไปนี้

o *สมาชิกในบ้าน* คือ บุคคลที่มีความสนิทสนมและใกล้ชิดกับคนหายมากที่สุด เนื่องจาก คนหายอาจเล่าหรือระบายเรื่องราวต่างๆ ให้ฟัง ซึ่งข้อมูลตรงจุดนี้อาจจะนำมา

ประมวลเป็นเบาะแสได้ เช่น คนหายอาจจะเคยเล่าถึงเพื่อนสนิท หรือเพื่อนที่เพิ่งรู้จักกันในการเล่นแซทไลน์ทางอินเทอร์เน็ตซึ่งเมื่อนำข้อมูลต่างๆ มาประมวลกันแล้ว อาจจะทำให้ทราบว่าคนหายอาจจะไปพักอาศัยอยู่กับใคร

o **เพื่อนบ้าน** คือ บุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ครอบครัวคนหายควรเข้าไปสอบถามข้อมูล เนื่องจากเพื่อนบ้านที่อาจพบเห็นคนหาย ขณะกำลังออกจากบ้าน อาจจะทำให้ทราบว่าใครเป็นคนมารับคนหาย หรือว่าคนหายไปเองตามลำพัง และเดินทางออกไปเช่นไร

o **เพื่อนสนิทของคนหาย** ถือว่าเป็นตัวแปรสำคัญในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับคนหายเนื่องจากคนหายไปนั้น อาจเคยเล่าเรื่องการเล่นแซทไลน์ให้เพื่อนสนิทฟัง หรือบางครั้งเพื่อนสนิทของคนหายก็อาจจะเป็นกลุ่มที่เล่นแซทไลน์ด้วย ซึ่งจะทำให้ครอบครัวคนหายทราบข้อมูลเกี่ยวกับคนที่ล่องคนหายไปว่าเป็นใคร ทั้งนี้ การสอบถามเพื่อนสนิทของคนหายนั้น ทางครอบครัวไม่ควรไปสอบถามเองโดยตรง แต่ควรให้อาจารย์ประจำชั้น หรือผู้ปกครอง เป็นผู้เรียกเด็กมาสอบถามเป็นรายคน จะได้รับคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงมากกว่า

o **อาจารย์ที่ปรึกษาของคนหาย** เนื่องจากเด็กส่วนใหญ่มักจะมีพฤติกรรมที่ทางครอบครัวไม่เคยรับรู้มาก่อน ดังนั้น ผู้ปกครองควรสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษาของคนหายว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนหายอย่างไร เพราะสิ่งนี้อาจเป็นเบาะแสสำคัญในการประเมินหาสาเหตุแห่งการหายตัวของคนหาย

การตรวจสอบข้อมูลในอินเทอร์เน็ต

การค้นหาข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์ และจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่คนหายเคยเข้าไปเล่นหรือใช้งาน โดยการนำ E-mail ของคนหาย ไปค้นหาใน www.google.com ซึ่งอาจทำให้ทราบว่าคนหายได้เข้าไปใช้บริการใน Hi5, Facebook และ MySpace หรือไม่ เนื่องจากเว็บไซต์เหล่านี้เด็ก ๆ กล้าจะเขียน กล้าเล่าถึงความรู้สึกและความเป็นไปต่าง ๆ ในชีวิต ที่อาจไม่เคยเล่าให้ใครฟัง หรือแม้แต่พ่อแม่ ซึ่งอาจทำให้ได้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการสืบหาตัวคนหายต่อไป

การตรวจสอบข้อมูลการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน

ในกรณีที่ที่บ้านมีคอมพิวเตอร์ หรือโน้ตบุ๊กที่สามารถต่ออินเทอร์เน็ตได้นั้น ขอให้ครอบครัวตรวจสอบคอมพิวเตอร์ หรือโน้ตบุ๊กที่คนหายใช้เป็นประจำดังนี้

1. เปิดเครื่องแล้ว คลิกที่ My Documents
2. เมื่อเปิดเข้าไปแล้ว ให้คลิกที่ บันทึกการสนทนาของฉัน

3. เมื่อเปิดเข้าไปจะพบรายงานการสนทนาของคนหาย กับเพื่อนทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งจากข้อมูลตรงส่วนนี้ อาจทำให้ทราบว่าบุคคลที่ชักชวนคนหายออกไปเป็นใคร

การตรวจสอบข้อมูลจากเพื่อนสนิทคนหาย

ในกรณีนี้ทางครอบครัว ควรสอบถามจากเพื่อนสนิทของคนหายว่า โดยปกติแล้วคนหายเข้าไปใช้บริการอินเทอร์เน็ตอะไรบ้าง และรู้ E-mail หรือ Password ของคนหายหรือไม่ นอกจากนี้ อาจสอบถามเรื่องของบุคคลต้องสงสัยกับเพื่อนของคนหายด้วย

การตรวจสอบการโพสต์ข้อมูลในอินเทอร์เน็ตของคนหาย มีวิธีการ ดังนี้

1. ให้นำ E-mail ของคนหาย หรือบุคคลต้องสงสัยไปค้นหาใน www.google.com จะทำให้ทราบว่า เคยเข้าไปโพสต์ข้อความหาเพื่อนในอินเทอร์เน็ตที่เว็บไซต์ใดบ้าง หรือสมัครสมาชิกเพื่อใช้บริการของเว็บไซต์ ซึ่งตรงจุดนี้จะทำให้ทราบข้อมูลของคนหาย และบุคคลที่ต้องสงสัย

2. หากพบว่า บุคคลต้องสงสัยเป็นสมาชิกเว็บไซต์ใด เว็บไซต์หนึ่ง ทางครอบครัวสามารถประสานงานหาเว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์ดังกล่าว เพื่อขอทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลต้องสงสัยได้ หลังจากนั้น ขอให้ทางครอบครัวแจ้งข้อมูลดังกล่าวแก่พนักงานสอบสวน เจ้าของคดี เพื่อทำการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว หากได้รับการยืนยันว่าเป็น บุคคลเดียวกัน อาจมีการดำเนินการตรวจสอบยังที่พักของบุคคลต้องสงสัยได้

การตรวจสอบข้อมูลในสถานที่ซึ่งคาดว่าคนหายไป

1. การตรวจสอบบ้านเพื่อน ซึ่งคนหายอาจจะไปขออาศัยอยู่ด้วย โดยปกติแล้วจะอยู่ไม่นานนัก และจะสับเปลี่ยนไปนอนบ้านเพื่อนคนอื่นๆ วิธีการตรวจสอบ ควรไปที่โรงเรียนของคนหาย เพื่อสอบถามที่อยู่ของเพื่อนจากอาจารย์ประจำชั้น จากนั้นอาจจะไปสังเกตที่บ้านเพื่อนด้วยตนเอง เนื่องจากเพื่อนของคนหายอาจจะช่วยกันปกปิดข้อมูลารไปตรวจสอบตามบ้านเพื่อนของคนหายที่ต้องสงสัยว่าคนหายจะไปอยู่ด้วยนั้น หากเป็นกรณีเพื่อนที่ครอบครัว ไม่รู้จัก หรือว่าบ้านของเพื่อนอยู่ในชุมชนแออัด หรือการไปตรวจสอบดังกล่าวอาจจะเกิดอันตราย ครอบครัวคนหายควรไปขอความช่วยเหลือยังสถานีตำรวจในเขตท้องที่นั้นๆ ตั้งอยู่เพื่อขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจเดินทางมาร่วมในการสอบถามข้อมูลด้วย

2. การตรวจสอบที่ร้านเกม ในเบื้องต้นให้ครอบครัวไปตรวจสอบยังร้านเกมที่คนหายชอบใช้บริการก่อน เพื่อตรวจสอบว่า หลังจากหายตัวไปแล้วนั้น คนหายได้มาใช้บริการอีกหรือไม่ หากคนหาย ยังคงมาใช้บริการอยู่มีความเป็นไปได้ว่า คนหาย อาจพักอาศัยอยู่ในละแวกบ้าน นอกจากนี้ ยังสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนของคนหายที่รู้จักกันในร้านเกม เพราะเพื่อนที่รู้จักกันในร้านเกม อาจเป็นผู้ให้ที่พักแก่คนหาย

3. การตรวจสอบที่วัด หากทางครอบครัวได้ตรวจสอบที่บ้านเพื่อนแล้วยังไม่พบตัวคนหาย อาจลองตรวจสอบที่วัด ซึ่งอยู่ในละแวกใกล้เคียง เพราะคนหายอาจไปอาศัยหลับนอน และหาข้าวทานที่นั่นได้

4. การตรวจสอบที่ตลาด สถานที่แห่งนี้ถือว่าเป็นแหล่งชุมชนอีกแห่งที่คนหายอาจอาศัยเป็นที่หลับนอน และนำเงิน เพื่อนำมาใช้จ่ายในการดำรงชีพต่อไป

5. การตรวจสอบบริเวณที่พบกลุ่มเด็กเร่ร่อน กลุ่มเด็กเร่ร่อน คือกลุ่มเด็กส่วนหนึ่งที่เข้ามาใช้บริการร้านเกม และมีลักษณะของการมั่วสุม ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ที่คนหายจะรู้จักหรือเป็นเพื่อนกับกลุ่มเด็กเร่ร่อนที่เพิ่งจะเข้ามาเล่นเกมในร้าน และมีการชักชวนคนหายให้ออกมาใช้ชีวิตเร่ร่อนด้วยกัน

ทั้งนี้ การติดตามไปยังสถานที่ที่กลุ่มเด็กเร่ร่อนพักอาศัยอยู่นั้น ทางครอบครัวไม่ควรไปตรวจสอบด้วยตัวเองตามลำพัง เพราะอาจเกิดอันตรายได้ ครอบครัวคนหายควรไปติดต่อยังสถานีตำรวจท้องถิ่นนั้น ๆ ให้เจ้าหน้าที่สายสืบหรือสายตรวจลงพื้นที่ด้วย

6. การตรวจสอบข้อมูลจากเบาะแสที่ได้มา กรณีที่ทางครอบครัวทราบข้อมูลชื่อ-นามสกุล หรือ ที่อยู่ของบุคคลที่ต้องสงสัยว่า พาคนหายไปนั้น ให้แจ้งข้อมูลดังกล่าวแก่พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี เพื่อทำการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว หากได้รับการยืนยันว่าเป็น บุคคลเดียวกัน อาจมีการดำเนินการตรวจสอบยังที่พักของบุคคลต้องสงสัยได้

การตรวจสอบข้อมูลที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก

สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก คือ สถานที่ควบคุมตัวเด็ก และเยาวชนที่ถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดจริง และโดยหลักแล้วหากเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดแล้ว ถูกควบคุมตัวโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ ย่อมมีการสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็ก เพื่อประสานงานไปหาครอบครัว ให้ได้รับทราบเรื่องดังกล่าว แต่ ณ ปัจจุบันได้มีเด็กอีกหลายคน ที่มีได้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตนเอง เนื่องจากอับอาย กลัวโดนตำหนิหรือมียากให้ผู้ปกครองเสียใจ จึงแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จ ทำให้ไม่สามารถประสานงานหาครอบครัว เพื่อแจ้งเรื่องดังกล่าวได้ ดังนั้น สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จึง

เป็นอีกสถานที่หนึ่ง ซึ่งครอบครัวควรไปตรวจสอบ หลังจากที่ได้ตรวจสอบยังสถานที่ที่มีเบาะแส หรือต้องสงสัยหมดสิ้นแล้ว ให้ทางครอบครัวโทรศัพท์ไปสอบถามเรื่องเอกสาร หรือการดำเนินการตรวจสอบดังกล่าว ที่หมายเลขโทรศัพท์ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลสถานพินิจและคุ้มครองเด็กทั่วประเทศ ที่หมายเลขโทรศัพท์ 0-2502-8011 หรือ 0-2502-8276

การติดตามคนหายประเภทลักพาตัว

ลักพาตัว หมายถึง การที่เด็ก หรือเยาวชน ถูกนำตัวมาจากผู้ปกครองโดยไม่มีเหตุอันควร และบุคคลที่พาตัวคนหายไปในนี้อาจไม่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือด รวมถึง เป็นการพาไปเพื่อแสวงหาผลประโยชน์อย่างใด อย่างหนึ่ง

เด็กที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของคนร้าย ได้แก่ 1) เด็กชาย/เด็กหญิงที่มีลักษณะผิวพรรณดี 2) เด็กชาย/เด็กหญิง ที่ลักษณะการแต่งกายที่ดูมีฐานะ 3) เด็กชาย/เด็กหญิง ที่มีลักษณะเชื่อบุคคลแปลกหน้าโดยหวานล้อมชักชวนได้ง่าย กรณีการลักพาตัวเด็กนั้น สามารถกระทำได้หลายวิธี ตั้งแต่การอุ้มเด็กขึ้นรถยนต์ หรือรถตู้ หรือคนร้ายอาจใช้วิธีอื่นเพื่อให้เด็กหลงเชื่อ และยังทำให้บุคคลอื่นไม่สงสัยตนเอง ซึ่งคนร้ายส่วนใหญ่ จะกระทำการเพียงลำพัง มิใช่การก่อเหตุเป็นกลุ่มแก๊งค์แต่อย่างใด โดยวิธีการที่คนร้ายนิยมนำมาใช้ มีดังนี้

1. ใช้วิธีการเข้ามาตีสนิทกับเด็ก โดยการซื้อขนมให้รับประทาน ซื้อของเล่นให้ รวมถึงการชักชวนให้เด็กไปเล่นเกม หรือพาไปเที่ยว
2. อ้างว่าผู้ปกครองของเด็กขอให้มารับกลับบ้านแทน เนื่องจากผู้ปกครองของเด็กประสบอุบัติเหตุไม่สามารถมารับได้
3. อ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือสารวัตรนักเรียน และกล่าวหาว่าเด็กได้กระทำความผิด จึงจะนำตัวเด็กไปสอบสวน

กระบวนการติดตามคนหายกรณีลักพาตัว

การตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน

1. การตรวจสอบทรัพย์สิน/รูปพรรณ/เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของคนหาย
ในเบื้องต้น ขอให้ครอบครัวหรือญาติคนหาย สอบถามจากบุคคลซึ่งเป็นผู้พบเห็นคนหายครั้งสุดท้ายเพื่อให้ทราบข้อมูลในส่วนรูปพรรณและเสื้อผ้าที่ผู้หายสวมใส่เป็นครั้งสุดท้าย เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นจุดสังเกตคนหาย

2. การสืบค้นเบาะแสจากบุคคลแวดล้อม หรือสถานที่เกิดเหตุ ถือว่าเป็นเบาะแสสำคัญในการติดตามคนหาย จะทำให้ครอบครัว คนหาย ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการหายตัวไปของคนในครอบครัว โดยการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเบื้องต้น คือ การที่ครอบครัวคนหายกลับไปยังสถานที่ซึ่งมีข้อมูลยืนยันว่าพบเห็นคนหายเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อคุณลักษณะโดยรอบบริเวณดังกล่าว และหาเบาะแสเพิ่มเติมจากประชาชนในบริเวณนั้น เนื่องจากพบว่าคนร้ายมักทิ้งหลักฐานหรือเบาะแสต่าง ๆ ไว้ที่เกิดเหตุเสมอ เช่น คนร้ายอาจจะเคยเดินมาแถวบริเวณนั้นบ่อยครั้งเพื่อเตรียมการลักพาตัว ดังนั้น ชาวบ้านในบริเวณนั้นอาจจะทราบข้อมูลหรือจรรยาบรรณของผู้ต้องสงสัยได้ ดังนั้น ครอบครัวคนหายควรไปสอบถามเบาะแสจากบุคคลดังต่อไปนี้

o เพื่อนบ้าน คือ บุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ที่ครอบครัวคนหายควรเข้าไปสอบถามข้อมูล เนื่องจากเพื่อนบ้านที่อาจพบเห็นคนหาย ขณะกำลังออกจากบ้าน อาจจะทำให้ทราบว่าใครเป็นคนมารับคนหาย หรือว่าคนหายไปเองตามลำพัง และเดินทางออกไปเช่นไร

o ร้านค้า หรือร้านอาหาร คือ บุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ที่อาจทราบรูปพรรณสัณฐานของคนร้าย เนื่องจากว่า ในกรณีที่คนร้ายล่อลวงโดยการหลอกล่อว่าจะพาเด็กไปซื้อขนม หรือของเล่นนั้น มีความเป็นไปได้ว่า ก่อนหน้านั้น คนร้ายอาจใช้ขนมหรือของเล่นเพื่อหลอกล่อให้เด็กตามใจที่ร้านค้า หรือร้านอาหารในบริเวณใกล้เคียงอยู่เป็นประจำ

การแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ

1. การเตรียมเอกสารก่อนไปแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ การเตรียมเอกสารก่อนไปแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจนั้น นับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ทางครอบครัวคนหายควรเตรียมข้อมูลและเอกสารต่างๆ ให้พร้อมก่อนการไปแจ้งความหรือประสานงานขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การเตรียมเอกสารให้พร้อมก่อนการเดินทางไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ จะทำให้ครอบครัวคนหายไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางไปเอาเอกสารที่ขาดตกบกพร่องหรือที่ไม่ได้เตรียมมา เพื่อให้การแจ้งความสำหรับการติดตามคนหายมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น

2. การเตรียมข้อมูลก่อนการไปแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ การเตรียมข้อมูลก่อนการไปแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ นับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทราบข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับ คนหาย เพื่อเป็นเบาะแสในการติดตามคนหาย โดยข้อมูลที่ครอบครัวคนหายจำเป็นต้องทราบ คือ เหตุการณ์ก่อนที่คนหายจะหายไป ข้อมูลจากบุคคลที่พบเห็นผู้หายเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อให้ทราบเบาะแสล่าสุดว่าคนหายเดินทางไปทิศทางใด โดยข้อมูลสำคัญที่ครอบครัวคนหายควรทราบมา

ที่สุดในการหายประเภทลักพาตัวนี้ คือ รูปพรรณ เสื้อผ้า ที่คนหายสวมใส่ขณะที่หายไป เพื่อให้ทราบจุดสังเกตของคนหายจากการมองของบุคคลภายนอก นอกจากนี้ข้อมูลของผู้ต้องสงสัยที่คาดว่าจะลักพาตัวผู้หายไประยะที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากจะเป็นเบาะแสสำคัญในการหาตัวคนร้ายว่าใครมีพฤติกรรมน่าสงสัยที่ลักพาตัวคนหายไป เพื่อให้เกิดแนวทางในการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกทางหนึ่ง

3. การแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ การแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ คือ ขั้นตอนแรกที่ครอบครัวของคนหายควรไปดำเนินการหลังจากเตรียมข้อมูลและเอกสารต่างๆ เรียบร้อยแล้ว เนื่องจากคนหายในลักษณะนี้ เข้าข่ายเป็นเรื่องอาชญากรรมซึ่งเป็นการผิดอาญา ดังนั้น การติดตามคนหายที่ถูกลักพาตัว จึงต้องแจ้งความที่สถานีตำรวจโดยด่วน เพื่อให้เกิดกลไกในการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยการแจ้งความกรณีคนหายถูกลักพาตัวนั้น เมื่อครอบครัวคนหายไปแจ้งความที่สถานีตำรวจจะไม่ใช้การลงบันทึกประจำวันกรณีคนหายเท่านั้น แต่ครอบครัวคนหายต้องเล่ารายละเอียดและเหตุการณ์ทั้งหมด ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่าไม่ใช่การหายไปแบบธรรมดา แต่เป็นการลักพาตัวซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องให้ความสำคัญในการติดตามตัวคนหาย โดยในกรณีคนหายซึ่งถูกลักพาตัวไปเป็นเด็ก (อายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 18 ปี) กรณีดังกล่าวจะเป็นความผิดอาญาฐานพรากผู้เยาว์ ดังนั้น ครอบครัวเด็กที่ถูกลักพาตัว จะต้องนำหลักฐานหรือพยานบุคคลที่สามารถยืนยันได้ว่าเด็กคนดังกล่าวถูกลักพาตัวไปจริง เพื่อให้เรื่องดังกล่าวเป็นคดีอาญา ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนคดีอาญาดังกล่าวอย่างเต็มที่

การแจ้งความกรณีลักพาตัวนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้สอบปากคำและลงบันทึกประจำวันเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น ครอบครัวคนหายควรขอทราบชื่อ ยศ และหมายเลขโทรศัพท์มือถือของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นเจ้าของคดี เพื่อการประสานงานในการติดตามคนหาย ทั้งนี้ ครอบครัวคนหายควรสอบถามรายละเอียดและขั้นตอนการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย เพราะร้อยละเจ้าของคดีจะโอนเรื่องการสืบสวนให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ดังนั้น ครอบครัวคนหายควรสอบถามร้อยละเจ้าของคดีด้วยว่า โอนเรื่องดังกล่าวไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนท่านใด เพราะครอบครัวคนหายจะได้ติดต่อประสานงานต่อไปในภายหลัง แต่ในการปฏิบัติงาน ที่ผ่านมา พบว่าในบางสถานีตำรวจการทำงานของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนไม่ค่อยประสานงานกันเท่าที่ควร ทำให้กระบวนการในการสืบสวนล่าช้า วิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ครอบครัวคนหายควรไปประสานงานกับนายตำรวจในตำแหน่งรองผู้กำกับหรือสารวัตร เพื่อให้นายตำรวจระดับบังคับบัญชาทราบเรื่องและสั่งการไปยังพนักงานสอบสวนและฝ่ายสายสืบสวนในการติดตามความคืบหน้าในเรื่องดังกล่าว

การวิเคราะห์คนร้าย/ผู้ต้องสงสัยในการลักพาตัว

การติดตามหาคนหายกรณีถูกลักพาตัวนั้น คนในครอบครัว ควรประเมินและวิเคราะห์ว่าผู้ใดน่าจะเป็นคนร้ายหรือผู้ต้องสงสัยในการลักพาตัวคนหายไป เนื่องจากการตั้งข้อสันนิษฐานดังกล่าวจะทำให้เราทราบแนวทางในการติดตามคนหายและทำให้มีส่วนช่วยในการทำงานด้านสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกทางหนึ่ง การวิเคราะห์ผู้ต้องสงสัยนั้น ครอบครัวคนหายอาจจะร่วมประเมินกับเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากครอบครัวคนหายจะทราบข้อมูลหรือเบาะแสมากที่สุด ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนจะมีความชำนาญในการวิเคราะห์ข้อมูลและแนวทางในการติดตามคนร้าย ผู้ต้องสงสัยในการลักพาตัวคนหายอาจจะเป็นบุคคลดังต่อไปนี้

1. บุคคลในครอบครัวคนหาย คือ ผู้ต้องสงสัยอันดับแรกในการลักพาตัวคนหายไป เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดและคนหายให้ไว้วางใจมากที่สุด ดังนั้นการเข้าถึงตัวหรือการล่อลวงและจูงใจคนหาย จะทำได้แนบเนียนที่สุดกว่าบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลในครอบครัวที่มีความใกล้ชิดหรือสนิทสนมกับผู้หายเป็นพิเศษ ซึ่งการลักพาตัวไปในลักษณะดังกล่าว อาจจะเป็นการบับคอคการทางจิตที่คนร้ายมีความรักบุคคลที่หายเป็นพิเศษ ส่วนใหญ่กรณีดังกล่าวจะเกิดกับผู้หายที่เป็นเด็ก ซึ่งลักษณะการลักพาตัวโดยผู้ต้องสงสัยในครอบครัว จะใช้วิธีการล่อลวงเพื่อชักจูงให้คนหายไปด้วย โดยอาจจะออกอุบายในการพาไปซื้อขนมหรือพาไปเที่ยว การลักพาตัวเด็ก โดยคนในครอบครัว ส่วนใหญ่แล้วจะพาเด็กไปอยู่ด้วยและเลี้ยงดูอย่างดี ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะทำให้เด็กไม่รู้ตัวว่าญาติของตนเองกำลังลักพาตัวมาจากครอบครัว แต่จะนึกว่าญาติพามาเที่ยว จึงทำให้เด็กไม่ได้ไปขอความช่วยเหลือจากใคร การติดตามคนหายที่ถูกลักพาตัวไปโดยคนในครอบครัว ควรสืบถามข้อมูลจากญาติทั้งหมด เนื่องจากคนร้าย มักจะติดต่อกลับไปยังญาติเสมอ เพื่อติดตามข่าวหรือขอเงิน ดังนั้น ครอบครัวคนหายควรแจ้งไปยังญาติทุกฝ่ายเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ญาติทราบข้อมูลและเตรียมตัวรับสถานการณ์ที่คนร้ายจะติดต่อกลับมา ทั้งนี้ ญาติที่ได้รับการติดต่อจากคนร้าย ควรพูดคุยกับคนร้ายเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เนื่องจากจะได้ไม่ทำให้คนร้ายกดดันจนตัดสินใจกระทำการที่ไม่ดีต่อคนหาย และญาติควรพูดคุยเรื่องทั่วไป เพื่อหลอกลามแหล่งที่อยู่ หรือสถานที่ใกล้เคียงที่คนร้ายพาเด็กไป ทั้งนี้ หากคนร้ายต้องการให้ครอบครัวส่งเงินไปให้ควรต่อรองให้มีการนัดพบกัน และครอบครัวคนหายควรประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจในการวางแผนจับกุมตัวคนร้ายและช่วยเหลือเด็กต่อไป

2. บุคคลที่อยู่กับเด็กเป็นคนสุดท้าย บุคคลที่อยู่กับเด็กเป็นคนสุดท้าย ก่อนที่เด็กจะหายตัวไป คือ บุคคลสำคัญที่สามารถให้เบาะแสและข้อมูลเกี่ยวกับการหายไป ตลอดจนอาจจะกลายเป็นผู้ต้องสงสัยในการลักพาตัวเด็กไปในที่สุด บุคคลที่อยู่กับเด็กเป็นคนสุดท้าย ก่อนที่เด็กจะหายไปอาจจะ

เป็นบุคคลภายในในครอบครัวหรือบุคคลภายนอกครอบครัวของคนหายก็ได้ ซึ่งลักษณะพฤติกรรมที่ปรากฏ คือ เมื่อคนหายหายตัวไป บุคคลดังกล่าวก็อาจจะหายตัวไปด้วย โดยไม่ทราบสาเหตุ หรือ ไม่ได้หายตัวไป แต่มีพฤติกรรมหลบหน้าหลบตาครอบครัวคนหาย หรือมีอาการที่แสดงพิรุชจนเป็นที่สังเกตได้อย่างชัดเจน ในกรณีที่คนร้ายเป็นบุคคลภายนอกครอบครัว การลักพาตัวไปในลักษณะนี้ คนร้ายจะใช้วิธีการล่อลวงหรือชักจูงใจ เพื่อให้คนหายไปด้วย หรือเป็นกรณีบังคับและหน่วงเหนี่ยวร่างกาย โดยการพาไปที่อื่น การสอบถามจากบุคคลที่ต้องสงสัยนั้น ควรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกตัวบุคคลนั้นมาสอบสวน จะเป็นการดีที่สุด เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีเทคนิคและวิธีการในการสอบปากคำเพื่อเอาข้อเท็จจริงจากผู้ต้องสงสัยได้ อีกทั้งเป็นการป้องกัน มิให้คนร้ายไหวตัวทัน

3. บุคคลที่สนิทสนมกับคนหายเป็นพิเศษ บุคคลที่สนิทสนมกับคนหายเป็นพิเศษ คืออีกบุคคลหนึ่งที่น่าจะเป็นผู้ลักพาตัวคนหายไป เนื่องจากบุคคลในลักษณะนี้ จะทำให้มาตีสนิทเพื่อให้คนหายและครอบครัวคนหายตายใจ จากนั้นคนร้ายก็จะใช้ความสนิทสนมดังกล่าว ลักพาตัวคนหายไป บุคคลที่มีความสนิทสนมกับคนหายในลักษณะดังกล่าว จะเป็นบุคคลภายนอกครอบครัว พบเห็นพฤติกรรมดังกล่าวบ่อยครั้ง ในลักษณะของผู้ใหญ่ที่ทำหน้าที่ว่ารักหรือเอ็นดูเด็กเล็กๆ เป็นพิเศษ โดยผู้ต้องสงสัยประเภทนี้ อาจมีความผิดปกติทางจิตที่รักใคร่เด็กเป็นพิเศษหรือเป็นผู้ที่ต้องการล่อลวงละเมิดทางเพศเด็ก เป็นต้น

ถ้าผู้ต้องสงสัยหายตัวไปพร้อมกับคนหาย อาจจะสันนิษฐานได้โดยในทันทีว่าผู้ต้องสงสัยอาจจะมีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิดดังกล่าว แต่บางกรณี ผู้ต้องสงสัยยังคงอยู่ในพื้นที่ เนื่องจากได้นำคนหายไปอยู่ที่อื่นหรือไปฝากไว้กับบุคคลอื่นแล้ว ซึ่งผู้ต้องสงสัยอาจจะแสดงพิรุชหรือมีพฤติกรรมหลบหน้าหลบตาครอบครัวคนหาย หรือไม่ได้ช่วยติดตามคนหาย ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้ ผู้ต้องสงสัยสนิทสนมกับคนหาย การสอบถามข้อเท็จจริงดังกล่าวจากผู้ต้องสงสัย ครอบครัว คนหายอาจจะสอบถามข้อมูลเบื้องต้นได้เองเพื่อสังเกตพิรุชและท่าทีของผู้ต้องสงสัยก่อน หลังจากนั้นเมื่อพบว่าผู้ต้องสงสัยมีพิรุชอย่างชัดเจน จึงแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเพื่อเรียกบุคคลดังกล่าวมาสอบปากคำต่อไป

4. ผู้ต้องสงสัยคนอื่น /คนร้ายที่ไม่รู้จัก ผู้ต้องสงสัยคนอื่นคือคนร้ายที่ครอบครัวคนหายอาจจะไม่เคยรู้จักหรือไม่เคยพบเห็นมาก่อนหน้านี้อยู่ คนร้ายลักษณะนี้คือ คนแปลกหน้า ที่อาจจะเพิ่งเคยพบกับคนหายเป็นครั้งแรก แล้วจึงลักพาตัวคนหายไปที่อื่น หรือเป็นคนที่เคยพบเห็นคนหายมาก่อนหน้านี้ และเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของคนหายมาระยะเวลาหนึ่ง เพื่อตีสนิทกับคนหายโดยที่ครอบครัวของคนหายก็ไม่ทราบเรื่อง เช่น ครอบครัวที่ปล่อยให้เด็กไปวิ่งเล่นตามลำพังที่สวนสาธารณะ คนร้ายในลักษณะนี้ เมื่อพบเห็นเด็ก จะไม่เข้ามาตีสนิททันที แต่จะสังเกตพฤติกรรมอยู่ห่างๆ จนคนร้ายแน่ใจว่าไม่มีผู้ใหญ่หรือคนในครอบครัวเด็กอยู่ในบริเวณนั้น จากนั้นคนร้ายจึงเข้ามาตีสนิทและชักจูง ล่อลวงเด็ก

ไป ซึ่งทำให้ครอบครัวคนหายไม่ทราบว่าบุตรหลานของตนเองถูกใครลักพาตัวไป เพราะไม่เคยรู้จัก หรือไม่เคยพบเห็นคนร้ายมาก่อน ดังนั้น การหาข้อมูลหรือเบาะแสดังกล่าว ครอบครัวคนหายต้องเริ่มต้นจากสถานที่ซึ่งคนหาย ได้หายตัวไป เพราะคนร้ายต้องทิ้งเบาะแสบางอย่างไว้เสมอ

การตรวจสอบสถานที่ซึ่งคาดว่าคนร้ายลักพาตัวจะพาคนหายไป

1. **ที่พักของผู้ต้องสงสัย** คือ สถานที่หลักในการตรวจสอบ เนื่องจากว่าผู้ต้องสงสัย อาจเคยพาคนหายมาพักที่นี้ ทั้งยังเป็นการตรวจสอบด้วยว่า ผู้ต้องสงสัยคนดังกล่าวยังอยู่ที่บ้านพัก หรือไม่ได้ หากผู้ต้องสงสัยหายไประยะหนึ่งโดยไม่ทราบสาเหตุ อาจสันนิษฐานในเบื้องต้นได้ว่า ผู้ต้องสงสัยคือคนร้ายที่อาจจะลักพาตัวคนหายไปจริง ทั้งนี้ การไปตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว ครอบครัวคนหายควร ไปพร้อมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2. **บ้านญาติ/บ้านเพื่อน ของผู้ต้องสงสัย** เป็นอีกสถานที่ซึ่งควรไปตรวจสอบ เนื่องจากผู้ต้องสงสัยอาจจะนำคนหายไปหลบซ่อน หรือพาไปพักแรมในสถานที่ดังกล่าว การตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว ควรสอบถามจากเพื่อนบ้านในละแวกนั้นด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลอีกทางหนึ่ง เนื่องจากญาติและเพื่อนของผู้ต้องสงสัยอาจจะให้การที่บิดเบือนความเป็นจริง ทั้งนี้ การไปตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว ครอบครัวคนหายควร ไปพร้อมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

3. **ท่ารถ / ท่าเรือ หรือสถานีขนส่งใกล้เคียง** คือ อีกสถานที่หนึ่งซึ่งผู้ต้องสงสัยอาจจะเคยพาคนหายไปบริเวณดังกล่าว เพื่อการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ การติดตามไปยังสถานที่เหล่านี้ เป็นการสะกดรอยข้อมูลตามหลังคนหาย เพราะอาจจะได้รับเบาะแสดังกล่าวจากผู้เคยพบเห็น ซึ่งการไปสอบถามข้อมูลดังกล่าว ควรทราบข้อมูลรูปพรรณล่าสุดของคนหายและต้องนำรูปถ่ายของคนหายติดตัวไปด้วยเสมอ

4. **ร้านค้า / ร้านสะดวกซื้อบริเวณใกล้เคียงสถานที่เกิดเหตุ** คือ สถานที่ซึ่งมักจะได้เบาะแสดังกล่าวเกี่ยวกับคนหายและผู้ต้องสงสัย เนื่องจากคนร้ายอาจจะเคยมาซื้อของในร้านดังกล่าวก่อนหน้า หรือพาคนหายเข้ามาซื้อของในร้าน ซึ่งข้อมูลตรงจุดนี้จะทำให้ทราบรูปพรรณของคนร้ายในเบื้องต้น และหากว่าคนร้ายพาคนหายเข้าไปยังร้านสะดวกซื้อ ซึ่งมีกล้องวงจรปิด จะทำให้เราทราบว่าคนร้ายเป็นใครจาก รูปถ่ายในกล้องวงจรปิดดังกล่าว ทั้งนี้ การไปติดตามตรวจสอบข้อมูลจากร้านค้าที่มีกล้องวงจรปิดนั้น จะต้องรีบดำเนินการไปสอบถามข้อมูลทันที เนื่องจากกล้องวงจรปิดของร้านสะดวกซื้อ ส่วนใหญ่จะเก็บข้อมูลไว้ไม่นาน ดังนั้น ต้องรีบไปสอบถามข้อมูลดังกล่าวโดยเร็ว

5. **ร้านอาหาร** คือ อีกสถานที่หนึ่งซึ่งผู้ต้องสงสัย อาจจะพาคนหายมารับประทานอาหารก่อนเพื่อเป็นอุบายในการล่อลวงไปที่อื่น หรือไม่ก็เป็นกรณีที่คนร้ายอาจจะเคยมาทานอาหาร

เพื่อดูแลก่อนการลงมือลักพาตัวคนหาย การสอบถามข้อมูลดังกล่าว นอกจากการนำรูปของคนหายไปให้คนในร้านดูแล้ว ควรจะสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมถึงคนแปลกหน้าที่เข้ามาทานอาหารในร้าน ซึ่งอาจจะแสดงอาการผิดปกติจนสังเกตได้ เพื่อเป็นเบาะแสอีกด้านหนึ่งในการติดตามผู้ต้องสงสัย

6. **วัด** คือ อีกสถานที่หนึ่ง ซึ่งคนร้ายมักจะพาคนหายที่เป็นเด็กไป ขอพักอาศัยนอน และเพื่อไปขออาหารรับประทาน ส่วนใหญ่คนในวัดมักไม่สงสัยพฤติกรรมดังกล่าว เนื่องจากอาจจะคิดว่าเด็กและคนร้ายเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน จึงให้สถานที่พักแรมและอาหารรับประทาน

7. **ห้างสรรพสินค้า** คือ สถานที่หนึ่งซึ่งคนหายอาจจะถูกคนร้ายล่อลวงว่าจะพาไปเที่ยวหรือซื้อของให้และเมื่อพาคนหายไปเที่ยวแล้วจึงลักพาตัวคนหายไปยังสถานที่อื่น การตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว ครอบครัวอาจจะขอลูกสื่อวิถีโอวจรปิดของห้างในเวลาใกล้เคียงกับที่คนหายหายตัวไป เพื่อตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ บางครั้งครอบครัวคนหายอาจจะไม่ได้รับความสะดวกจากทางห้าง วิธีการแก้ไขปัญหา คือ การให้เจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อประสานงานไปยังห้างโดยตรง

การตรวจสอบข้อมูลที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก

เนื่องจากว่า ในระหว่างที่คนหายถูกลักพาตัวไปนั้น อาจได้ไปร่วมกระทำความผิดกับคนร้าย เป็นเหตุให้ถูกควบคุมตัวมาดำเนินคดี ประกอบกับในระหว่างที่หายตัวไปนั้น คนหายอาจโดนข่มขู่ว่า หากเปิดเผยข้อมูล จะไปทำร้ายครอบครัวของคนหาย หรือเป็นกรณีที่คนหาย เกิดความรู้สึกผูกพันกับคนร้าย จนยอมรับผิดและรับสมอ้างว่า ตนเอง เป็นญาติ หรือบุตรหลานของคนร้าย เพื่อมิให้คนร้ายได้รับโทษในข้อหาอื่นๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจุดนี้เองที่ทำให้คนหาย ที่ยังเป็นเด็ก และเยาวชนอาจถูกควบคุมตัวที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ดังนั้น สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จึงเป็นอีกสถานที่หนึ่ง ซึ่งครอบครัวควรไปตรวจสอบ หลังจากที่ได้ตรวจสอบยังสถานที่ที่มีเบาะแส หรือต้องสงสัยหมดสิ้นแล้ว ให้ทางครอบครัวโทรศัพท์ไปสอบถามเรื่องเอกสาร หรือการดำเนินการตรวจสอบ เรื่อง ดังกล่าว ที่หมายเลขโทรศัพท์ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กทั่วประเทศ ที่หมายเลขโทรศัพท์ 0-2502-8011 หรือ 0-2502-8276

การติดตามคนหายประเภทสมองเสื่อม

โรคสมองเสื่อม คือ การที่ผู้ป่วยมีอาการเสื่อมของการทำงานของสมองทั้งหมด ซึ่งส่งผลให้ผู้ป่วยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องความจำ ความรอบรู้ มีการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมและบุคลิกภาพ แต่กลุ่มอาการสมองเสื่อมที่พบมากในผู้สูงอายุ นั้น ต้องพิจารณาว่าเกิดขึ้นเนื่องจากอายุมากขึ้นหรือเป็นโรค

สมองเสื่อม หากเป็นอาการสมองเสื่อมที่เกิดจากอายุที่เพิ่มขึ้นนั้น โดยมากจะสูญเสียความจำเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะเป็นไปอย่างช้า ๆ โดยไม่มีผลต่อการทำงานหรือการใช้ชีวิตประจำวัน แต่หากเป็นโรคสมองเสื่อมนั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงที่เร็วกว่า และมีการสูญเสียของสมองส่วนอื่นร่วมด้วย จนผู้ป่วยไม่สามารถช่วยเหลือตนเองและมีชีวิตสั้นลง โรคในกลุ่มอาการสมองเสื่อมที่พบบ่อย คือ โรคอัลไซเมอร์

ความแตกต่างระหว่างอาการเสื่อมสติ และการป่วยด้วยโรคสมองเสื่อม คือ คนสูงอายุทั่วไปอาจมีอาการลืมได้บ้าง แต่ลืมแล้วจำได้ แต่ผู้ป่วยโรคสมองเสื่อมจะจำไม่ได้เลยว่ามี การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ นอกจากนั้นผู้ป่วยจะมีการเปลี่ยนแปลงทางบุคลิกภาพรวมด้วย เช่น แต่ก่อนอาจเป็นคนที่มีกิริยาดี เรื่องการแต่งกาย แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางสมอง ผู้ป่วยจะไม่สนใจตนเอง ไม่ดูแลตนเองหรือผู้ป่วยที่เป็นคนเรียบร้อยอารมณ์ดี อาจกลายเป็นคนโกรธเกรี้ยว ก้าวร้าว รุนแรง หรือในทางกลับกันอาจขี้ม หรือหัวเราะตลอดเวลา ทั้งๆ ที่ไม่ใช่เรื่องขบขัน ผู้ป่วยอาจหัวเราะ ขี้ม ทานข้าวไปหัวเราะไป เป็นต้น

เมื่อคนหายจากสาเหตุโรคสมองเสื่อมหายออกไปจากบ้านหรือพลัดหลงกับครอบครัวในสถานที่ต่างๆ เบื้องต้นครอบครัวหรือญาติคนหาย ควรตรวจสอบทรัพย์สิน รูปพรรณ และเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่ผู้หายสวมใส่ก่อนที่จะหายไปเป็นอันดับแรก เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นจุดสังเกตคนหาย และวิเคราะห์เส้นทางในการติดตามคนหายต่อไป

การตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวคือ การหาข้อมูลจากบุคคลซึ่งพบเห็นผู้หายเป็นครั้งสุดท้ายที่ออกจากภายในบ้านบุคคลดังกล่าว จะเป็นผู้สามารถให้ข้อมูลล่าสุดและใกล้เคียงกับเวลาที่หายไปได้ โดยเริ่มจากบุคคลซึ่งเป็นผู้พบเห็นคนหาย ครั้งสุดท้ายเพื่อให้ทราบข้อมูลในส่วนรูปพรรณหรือเสื้อผ้าที่ผู้หายสวมใส่เป็นครั้งสุดท้ายหลังจากนั้น จึงไปสอบถามข้อมูลจากเพื่อนบ้าน ร้านค้า วินจรรย์ยานฮ้างล้าง หรือผู้ที่อาศัยอยู่ตามบริเวณต่างๆ ซึ่งเป็นทางผ่านหรือเป็นบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่หายเพื่อหาเบาะแสว่าคนหายเดินพลัดหลงไปตามเส้นทางใด ทั้งนี้ การหาข้อมูลดังกล่าวควรนำรูปถ่ายและควรมีข้อมูลทางรูปพรรณคนหาย เช่น เสื้อผ้าที่ คนหายสวมใส่หรือจุดสังเกตที่เด่นชัดของคนหายซึ่งคนที่สัญจรผ่านไปมาอาจพบเห็นและแจ้งเบาะแสดังกล่าวได้

กระบวนการติดตามคนหายกรณีโรคสมองเสื่อม

1. การวิเคราะห์อุปนิสัยและพฤติกรรมของคนหาย หมายถึง การที่ครอบครัวของคนหาย นำอุปนิสัย พฤติกรรม และการแสดงออกของคนหาย มาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ถึงเบาะแสในการติดตามคนหาย โดยข้อมูลในส่วนนี้ ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากพฤติกรรมและการแสดงออกของคนหาย จะเชื่อมโยงกับสถานที่ซึ่งคนหายอาจจะพลัดหลงไป เช่น

1.1 พฤติกรรมการขึ้นรถประจำทางของคนหาย คนหายประเภทโรคสมองเสื่อมที่ครอบครัวไม่เคยพาขึ้นรถประจำทาง หรือไม่เคยปล่อยให้คนหายไปไหนมาไหนตามลำพัง มีความเป็นไปได้ว่า คนหายดังกล่าว จะใช้วิธีการเดินไปเรื่อยๆ เพราะไม่คุ้นเคยในการขึ้นรถ และไม่รู้ว่าจะขึ้นรถประจำทางได้อย่างไร จึงเป็นผลให้คนหายพลัดหลงประเภทนี้ ใช้วิธีการเดินเท้าไปยังสถานที่ต่างๆ ดังนั้น การติดตามหาคนหายประเภทนี้ ครอบครัวคนหายจะต้องกระจายกำลังคนกันออกติดตามในเส้นทางต่างๆ รอบบริเวณที่พักหรือสถานที่ซึ่งคนหายพลัดหลงไป เพราะคนหายอาจจะยังเดินอยู่ไม่ไกลจากบริเวณดังกล่าวมากนัก ในทางกลับกัน หากคนหายเป็นบุคคลซึ่งมีความคุ้นเคยกับการโดยสารรถประจำทาง อาจจะเป็นไปได้ว่าคนหายอาจจะขึ้นรถประจำทาง เพื่อหาทางกลับบ้าน แต่ก็ไม่รู้จุดหมายปลายทางว่าจะเดินทางไปไหน ดังนั้น หากมีความเป็นไปได้ว่าคนหายจะขึ้นรถประจำทาง ครอบครัวคนหายควรตรวจสอบว่ารถประจำทางสายใดบ้างที่ผ่านบริเวณบ้านหรือสถานที่ซึ่งคนหายพลัดหลงไป ซึ่งจะช่วยให้ทราบเบาแสบว่าควรจะไปตามคนหายที่ใดได้บ้าง

1.2 พฤติกรรมการเดินทางออกนอกบ้าน คนหายประเภทโรคสมองเสื่อมที่ไม่เคยออกจากบ้านไปที่ไหนเลย มีความเป็นไปได้ว่า จะมีพฤติกรรมคุ้นชินกับบ้าน ที่อยู่อาศัย หรือสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับบ้านที่เขายอยู่ ดังนั้น คนหายประเภทโรคสมองเสื่อมที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ มีความเป็นไปได้ว่าจะเดินพลัดหลงเข้าบ้านคนอื่น เพราะคนหายนึกว่าเป็นบ้านของตนเอง เนื่องจากมีความคุ้นชินกับสิ่งปลูกสร้าง ในกรณีดังกล่าวคนหายอาจจะถูกเจ้าของบ้านหลังนั้นๆ แจ้งตำรวจจับ ในข้อหาบุกรุก หรือเจ้าของบ้านเห็นว่าเป็นผู้มีความผิดปกติทางสมองจึงอาจจะเรียกตำรวจมาควบคุมตัวไว้ ครอบครัวคนหายจึงควรไปติดต่อกับสถานีตำรวจท้องที่ และสถานีตำรวจในบริเวณใกล้เคียงทุกแห่ง เพื่อสอบถามว่าผู้หายถูกควบคุมตัวไว้ที่สถานีตำรวจหรือไม่

1.3 คนหายที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ คนหายประเภทโรคสมองเสื่อมที่ไม่สามารถอ่านหนังสือได้ คนกลุ่มนี้อาจจะไม่กล้าขึ้นรถประจำทาง เนื่องจากไม่รู้ว่าจะรถประจำทางคันที่พบเห็น จะมุ่งหน้าไปที่ไหน หรือ อาจจะกำลังเดินไปเรื่อยๆ เพื่อหาทางกลับบ้าน แต่เนื่องจากอ่านหนังสือไม่ได้ จึงคิดว่าสถานที่ต่างๆ ที่ตนเองได้เดินไปเป็นทางกลับบ้าน แต่แท้จริงแล้วกลับกลายเป็นการเดินทางไปเรื่อยๆ โดยไร้จุดหมาย ดังนั้น การวิเคราะห์พฤติกรรมของคนหายจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการประเมินสถานการณ์เบื้องต้นว่าคนหายจะเดินทางพลัดหลงไปที่ใดได้บ้าง

2. การตรวจสอบในสถานที่ซึ่งคาดว่าคนหายไป

2.1 การตรวจสอบยังสถานที่ซึ่งคนหายคุ้นเคย หรือไปเป็นประจำขอให้ทางครอบครัว ลองไปตรวจสอบยังสถานที่ดังกล่าว โดยการไปสอบถามบุคคลที่อยู่ในบริเวณนั้นว่า หลังจากที่หายตัว

ไปนั้น คนหายได้มายังสถานที่นี้หรือไม่ หากไม่พบก็อาจฝากรูปของคนหายไว้เพื่อประชาสัมพันธ์ต่อ เพราะมีความเป็นไปได้ว่า ในขณะที่ทางครอบครัวไปตรวจสอบนั้น คนหายอาจอยู่ในระหว่างการ เดินทาง

2.2 การตรวจสอบที่บ้านเก่า หรือที่ทำงานเก่าของคนหาย เนื่องจากว่าผู้มีอาการ สมองเสื่อม ส่วนใหญ่มักจดจำแต่เรื่องในอดีต จึงมีความเป็นไปได้ว่า การหายตัวไปนั้น เพื่อที่จะ เดินทางไปยังบ้านเก่า หรือที่ทำงานเก่าของตนเอง

3. การตรวจสอบที่โรงพยาบาลละแวกบ้าน โรงพยาบาลใกล้เคียงกับบริเวณ คนหายได้ ปลัดหลงหายไปที่ทุกแห่ง คือ อีกสถานที่หนึ่งซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าคนหายอาจจะถูกนำตัวไป รักษาพยาบาล เนื่องจากคนหายประเภทโรคสมองเสื่อม ส่วนใหญ่จะเป็นสูงอายุ ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่า คนหายอาจจะประสบอุบัติเหตุหรือเป็นลมล้มพับในระหว่างที่กำลังเดินปลัดหลงอยู่จนพลเมืองดีหรือ เจ้าหน้าที่ตำรวจนำส่งโรงพยาบาล

ดังนั้นครอบครัวคนหาย จึงควรเรียงลำดับรายชื่อโรงพยาบาลใกล้บ้านทั้งหมด ทั้งของ รัฐและเอกชน ตลอดจนโรงพยาบาลในเขตใกล้เคียงทุกแห่ง เมื่อครอบครัวคนหายเรียงลำดับรายชื่อ โรงพยาบาลใกล้เคียงครบทุกแห่งแล้ว ให้โทรศัพท์ไปสอบถามหมายเลขโทรศัพท์ของโรงพยาบาล เหล่านั้น ที่เลขหมาย 1113 หรือ 1133 หรือ 1188

เมื่อได้ข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ของโรงพยาบาลต่างๆ ครบเรียบร้อยแล้ว ให้ครอบครัว คนหาย โทรศัพท์ไปสอบถามยังฝ่ายประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาลนั้นๆ ว่ามีบุคคลที่มีลักษณะ เดียวกันกับคนหายเป็นผู้ป่วยเข้ารับการรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลนั้นๆ หรือไม่ ในกรณีที่ไม่มีประวัติ ผู้ป่วยที่ใกล้เคียงกับคนหาย ให้ฝากลักษณะรูปร่างของคนหายและเบอร์โทรศัพท์ติดต่อกลับของ ครอบครัวคนหายไว้ เพื่อว่าคนหายอาจจะถูกส่งตัวเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลแห่งนั้น ในภายหลัง เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลจะได้ติดต่อกลับมายังครอบครัวได้

4. การตรวจสอบยังสถานีตำรวจ เนื่องจากว่าในระหว่างที่หายตัวไปนั้น อาจมีคนพบเห็น คนหาย และนำตัวมาส่งยังสถานีตำรวจ เพื่อประสานงานติดตามครอบครัวต่อไป หรืออีกกรณีหนึ่ง คนหายอาจเดินเข้าไปยังบ้านของคนอื่น เนื่องจากหลงคิดว่าเป็นบ้านของตนเอง จึงถูกควบคุมตัวใน ข้อหาบุกรุก โดยให้ครอบครัวคนหาย สอบถามว่า มีบุคคลที่มีลักษณะเดียวกันกับคนหายถูกควบคุม ตัว หรือมีคนพาคนหายมาฝากไว้หรือไม่ ในระหว่างการติดตามหาครอบครัว แต่ในกรณีที่ไม่มีบุคคล ที่ใกล้เคียงกับคนหาย ให้ฝากลักษณะรูปร่างของคนหายและเบอร์โทรศัพท์ติดต่อกลับของครอบครัว คนหายไว้ เพื่อว่าคนหายอาจจะถูกนำมาควบคุมตัวที่สถานีตำรวจแห่งนั้น ในภายหลัง เจ้าหน้าที่จะได้ ติดต่อกลับมายังครอบครัวได้

5. การตรวจสอบที่อุธรณ์โดยสารประจำทาง ในกรณีที่คนหาย สามารถขึ้นรถโดยสารประจำทางเองได้นั้น อาจจะมีความเป็นไปได้ว่าคนหายอาจจะขึ้นรถประจำทางเพื่อหาทางกลับบ้าน แต่ก็ไม่รู้จุดหมายปลายทางว่าจะเดินทางไปไหน ดังนั้น หากมีความเป็นไปได้ว่าคนหายจะขึ้นรถประจำทางครอบครัวคนหายควรตรวจสอบว่ารถประจำทางสายใดบ้างที่ผ่านบริเวณบ้าน แต่หากคนหายไม่สามารถขึ้นรถโดยสารประจำทางได้เพียงลำพัง มีความเป็นไปได้ว่า คนหายดังกล่าว จะใช้วิธีการเดินไปเรื่อยๆ เพราะไม่คุ้นเคยในการขึ้นรถ

6. การตรวจสอบยังสถานแรกรับคนไร้ที่พึ่งนนทบุรี ก็เป็นอีกสถานที่หนึ่งที่รวบรวมคนหายพลัดหลงที่มีอาการสมองเสื่อม โดยเมื่อทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับคนหายไว้ในการดูแล และไม่สามารถติดต่อหาครอบครัวได้ ก็จะนำตัวมาฝากไว้ที่นี่ก่อน

7. การตรวจสอบเรื่องอุบัติเหตุ และแผนกนิติเวชตามโรงพยาบาลต่างๆ เป็นการตรวจสอบ อุบัติเหตุแบบคร่าว ๆ เพื่อในกรณีที่คนหายอาจประสบอุบัติเหตุ และถูกนำตัวส่งไปยังโรงพยาบาล แต่ทางเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลอาจไม่สามารถสอบถามรายละเอียดของคนหาย เนื่องจากว่า คนหายอาจหมดสติ หรือเสียชีวิต แต่ไม่มีเอกสารหรือหลักฐานใดแสดงตัว ทำให้ไม่สามารถระบุตัวได้ว่าเป็นใคร ซึ่งในส่วนนี้ ควรให้บุคคลในครอบครัวที่มีสถานะจิตใจที่เข้มแข็งในการโทรศัพท์ไปสอบถามข้อมูล และควรเป็นบุคคลที่สามารถบอกรูปพรรณและตำหนิของคนหายได้อย่างชัดเจน แผนกนิติเวชของโรงพยาบาลต่อไปนี้ที่ครอบครัวคนหายควรโทรศัพท์ไปสอบถามข้อมูล ตามสถานที่ดังต่อไปนี้

- มุณินิธิ

ชื่อหน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
1. มุณินิธิปอเต็กตึ๊ง	0-2226-4444-8
2. มุณินิธิร่วมกตัญญู	0-2751-0951-3
3. ศูนย์เอราวัณ (กรุงเทพ)	1646
4. ศูนย์นเรนทร (ต่างจังหวัด)	1669

● แผนกนิติเวชตามโรงพยาบาลต่างๆ

ชื่อหน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
1. โรงพยาบาลกลาง	0-2220-8000
2. โรงพยาบาลตำรวจ	0-2252-9006
3. โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช	0-2534-7000
4. โรงพยาบาลศิริราช	0-2419-7000
ชื่อหน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
5. โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ	02-926-9042-5
6. โรงพยาบาลรามธิบดี	0-2201-1145
7. โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	0-2252-8181-9

8. การตรวจสอบยังกรมราชทัณฑ์ อาจเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ทางครอบครัวของคนหาย ควรดำเนินการตรวจสอบ หลังจากที่ลองตรวจสอบตามสถานที่ได้แนะนำในข้างต้นหมดแล้ว เนื่องจากว่า ในกรณีที่คนหาย ทำร้ายร่างกายบุคคลอื่น โดยคนหาย อาจหลงผิดว่า กำลังโดนบุคคลดังกล่าวปองร้าย เป็นเหตุให้คนร้าย อาจถูกดำเนินคดีในข้อหาทำร้ายร่างกาย จึงมีความเป็นไปได้ว่า คนหาย อาจถูกควบคุมตัวในเรือนจำแห่งใด แห่งหนึ่ง ให้ทางครอบครัวโทรศัพท์ไปสอบถามเรื่องเอกสาร หรือการดำเนินการตรวจสอบดังกล่าว ที่หมายเลขโทรศัพท์ของกรมราชทัณฑ์ ที่เลขหมาย **0-2967-2222**

ข้อสังเกตในการแจ้งเหตุหายกรณีการกระทำความผิดฐานพรากเด็ก/พรากผู้เยาว์

1. ครอบครัวเด็กที่หายไปจะต้องหาข้อมูลของผู้ต้องสงสัยที่พรากเด็กหรือผู้เยาว์ไปในเบื้องต้นเพื่อยืนยันข้อเท็จจริงว่า ได้มีการกระทำความผิดโดยการพรากเด็กหรือผู้เยาว์ไปจริง
2. การแจ้งความที่สถานีตำรวจ มิใช่การแจ้งความเรื่องเด็กหายธรรมดา แต่การแจ้งความดังกล่าว ต้องระบุว่า ประสงค์จะดำเนินคดีในฐานความผิดพรากเด็ก/ผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 317 - 319 โดยต้องการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

3. ต้องนำบุคคลที่รู้เห็นเหตุการณ์ดังกล่าวไปยืนยันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับแจ้งความด้วย ในฐานะพยาน ซึ่งอาจจะเป็นบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลอื่นที่รู้เห็นพฤติกรรมซึ่งเป็นบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือ

4. ควรสอบถามและติดตามผลของการดำเนินคดี โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการออกหมายเรียกผู้ต้องสงสัยมาสอบปากคำ การเรียกสอบปากคำพยานเพิ่มเติม และการออกหมายจับผู้ต้องหา

5. เมื่อทางครอบครัวทราบข้อมูลใดๆ เพิ่มเติม ต้องรีบแจ้งให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีทราบทันที เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวน

การแจ้งความกรณีเด็กหาย ถือว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนมาก ไม่ว่าจะเด็กคนนั้นจะหายไปเพราะสาเหตุใดก็ตาม เนื่องจากมีความเสี่ยงต่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของเด็กที่หายไป ทั้งนี้ จึงต้องนำกลไกทางด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้ในการติดตามเด็กกลับคืนสู่ครอบครัว การปรับข้อเท็จจริงให้คนหายเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอาญา

กรณีการแจ้งความเด็กหายนั้น ทางครอบครัวควรวิเคราะห์หรือจำแนกสาเหตุการหายไปของเด็กในความปกครองเสียก่อนในเบื้องต้น เพื่อนำข้อเท็จจริงดังกล่าวแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งนี้ การนำมาตรการทางด้านกฎหมายมาปรับใช้นั้น ก็เพื่อทำให้เกิดผลในรูปของคดี หรือเพิ่มความสำคัญของเรื่องดังกล่าวในกรณีที่ข้อเท็จจริงนั้นมีข้อคดีอาญา เช่น เด็กที่หายออกจากบ้านไปด้วยตนเองเพราะติดเกม เป็นต้น

สาเหตุที่ต้องมีการปรับข้อเท็จจริงให้เป็นคดีอาญานั้น ก็เนื่องจากการเพิ่มอำนาจสอบสวนและอำนาจสืบสวนของเจ้าหน้าที่ในการติดตามตัวเด็กให้กลับคืนสู่ครอบครัว

คำแนะนำก่อนการไปแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ

1. ครอบครัวคนหายต้องตรวจสอบข้อมูลอย่างละเอียด เพื่อเป็นการยืนยันได้อย่างชัดเจน ว่าคนหายได้หายออกจากบ้านไปจริง โดยไม่มีกรณีสงสัยว่าติดธุระหรือไปที่อื่น ซึ่งเป็นเหตุให้ต้องกลับบ้านผิดเวลา โดยข้อมูลดังกล่าวควรตรวจสอบจากเพื่อนสนิท หรือคนที่คิดว่าจะทราบความเคลื่อนไหวของผู้หายเป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่จะขาดการติดต่อไป

2. ควรตรวจสอบทรัพย์สินหรือสิ่งของสำคัญของผู้หาย ว่ามีการนำติดตัวไปด้วยหรือไม่ ตรวจสอบว่ามีการเก็บเสื้อผ้าหรือสิ่งหลักฐานอื่น ๆ เช่นจดหมายสั่งลาไว้ด้วยหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลและพยานหลักฐานในการยืนยันว่าผู้หายได้หายออกจากบ้านไปจริง ๆ

3. ควรตั้งสติ และลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นก่อนการหายไป และเหตุการณ์ที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการหายไป โดยครอบครัวอาจจะเขียนลำดับเหตุการณ์ลงในกระดาษ เพื่อง่ายต่อการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างเป็นขั้นตอนและชัดเจน อีกทั้งเมื่อเวลาไปแจ้งความ ที่สถานีตำรวจยังสามารถ

นำข้อมูลดังกล่าวไปให้เจ้าหน้าที่ตำรวจอ่านได้ทันที เพื่อป้องกันการให้ข้อมูลที่สับสน และอาจจะตกหล่นไปในประเด็นที่มีความสำคัญ

ขั้นตอนของการแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ

เมื่อเตรียมหลักฐานเอกสารต่าง ๆ พร้อมแล้ว ก็ดำเนินการแจ้งความตามขั้นตอน ดังนี้

1. พบพนักงานสอบสวนเพื่อให้สอบถามรายละเอียดและสอบปากคำผู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลของคนหาย เสมียนประจำวันคดีทำการลงบันทึกประจำวัน
2. พนักงานสอบสวนมอบสำเนาบันทึกประจำวันให้แก่ผู้แจ้ง (ในกรณีที่พนักงานสอบสวนไม่มอบสำเนาบันทึกประจำวันดังกล่าวให้ ผู้แจ้งความต้องร้องขอ)
3. ให้ผู้แจ้งขอชื่อและหมายเลขโทรศัพท์มือถือของพนักงานสอบสวนที่รับแจ้งความไว้ด้วย สำหรับการประสานงานเพื่อสอบถามความคืบหน้าคดีดังกล่าว

สามารถแจ้งความคนหายได้แม้จะยังไม่ถึง 24 ชั่วโมง เนื่องจากส่วนใหญ่มักจะได้ยืนยันว่า ถ้าคนหายไปยังไม่ถึง 24 ชั่วโมงตำรวจจะไม่รับแจ้งความ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ความคิดนี้เป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน เนื่องจากตามข้อกำหนดในระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีเรื่องคนหายพลัดหลง ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ว่าต้องหายไปเกินกว่า 24 ชั่วโมง จึงจะสามารถแจ้งความได้แต่ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจใช้ดุลพินิจในการไม่รับแจ้งความได้ในกรณีที่สมควรแก่เหตุ เช่น การกลับบ้านคลาดเคลื่อนจากเวลาปกติที่เคยกลับเพียง 2-3 ชั่วโมง ยังไม่มีเหตุผลเพียงพอ เนื่องจากผู้หายอาจจะติดธุระหรือมีเหตุจำเป็นเรื่องอื่นจึงทำให้กลับบ้านช้ากว่าปกติ เป็นต้น

ดังนั้น การแจ้งความคนหาย จึงสามารถแจ้งได้ตลอดเวลาซึ่งจำเป็นต้องหายไปครบ 24 ชั่วโมงแต่อย่างใด อีกทั้งถ้าเป็นกรณีเร่งด่วน เช่น เด็ก คนชรา หรือผู้ป่วยที่มีอาการทางสมอง หายออกไปจากบ้าน สามารถแจ้งความเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทันที

สถานีตำรวจที่สามารถแจ้งความคนหายได้ทันทีที่เกี่ยวข้องด้วยความผิดทางอาญา

1. สถานีตำรวจท้องที่ที่เกิดเหตุ หรือท้องที่ที่พบผู้หายครั้งสุดท้าย
2. สถานีตำรวจท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของผู้หาย

กรณีที่ต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน

1. สถานีตำรวจท้องที่ที่เกิดเหตุ หรือท้องที่ที่พบผู้หายครั้งสุดท้าย
2. สถานีตำรวจทุกแห่งที่คาดว่าผู้หายจะอยู่ในท้องที่ดังกล่าว

กรณีคนหายทั่วไปแจ้งความไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

1. สถานีตำรวจท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของผู้หาย
2. สถานีตำรวจท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของครอบครัวผู้หาย

เอกสารที่ต้องเตรียมไปแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ

เอกสารของผู้แจ้งความ

1. บัตรประจำตัวประชาชน (หรือ) บัตรประจำตัวข้าราชการ (หรือ) หนังสือเดินทาง กรณีเป็นคนต่างชาติ

2. สำเนาทะเบียนบ้าน

เอกสารเกี่ยวกับคนหาย

1. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

2. สำเนาทะเบียนบ้าน

3. ภาพถ่ายคนหาย (ควรเป็นภาพที่ถ่ายไว้ล่าสุดเห็นลักษณะรูปร่างหน้าตาได้ชัดเจนที่สุด)

4. ใบสำคัญทางราชการอื่น ๆ (ถ้ามี)

แนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคนหายพลัดหลง

เมื่อมีผู้มาแจ้งเกี่ยวกับคนหายให้พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจที่รับแจ้งความรีบดำเนินการรับแจ้งลงรายงานประจำวัน จดคำหาญรูปพรรณกรอกข้อความลงในรายงานแบบแจ้งรูปพรรณคนหาย (แบบ วท.12/ต.326) พร้อมกับซักถามสาเหตุการหายให้ได้ความละเอียดชัดเจน แล้วดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป โดยถ้าหน่วยงานที่รับแจ้งอยู่ในเขตนครบาล เมื่อรับแจ้งแล้วให้รีบแจ้งเหตุไปยังศูนย์ปฏิบัติการควบคุมสั่งการและสื่อสารข้อมูล กองบัญชาการตำรวจนครบาล และศูนย์สวัสดิภาพเด็กเยาวชน และสตรี กองบัญชาการตำรวจนครบาล เพื่อติดตามหาตัวโดยไม่ชักช้า แล้วให้ออกรายงานคำหาญรูปพรรณคนหาย จำนวน 2 ฉบับ เก็บรวมเรื่องเข้าเล่มไว้ที่หน่วยรับแจ้ง 1 ฉบับ และส่งกองทะเบียนประวัติอาชญากร 1 ฉบับ

1) หากหน่วยงานที่แจ้งอยู่ในเขตภูธร ให้ออกรายงานคำหาญรูปพรรณคนหาย จำนวน 4 ฉบับ เก็บรวมเรื่องไว้ ณ ที่แจ้ง 1 ฉบับ ส่ง วิทยาการจังหวัด 1 ฉบับ ส่งกองกำกับการวิทยาการเขต 1 ฉบับ และส่งไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร 1 ฉบับ

2) ให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้ง รีบส่งรายงานคำหาญรูปพรรณคนหาย พร้อมด้วยรูปถ่าย (ถ้ามี) ไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร เพื่อประกาศสืบหา

3) หากสงสัยว่าคนหายถูกล่อลวงลักพาไปในทางทุจริตให้รีบติดต่อกับตำรวจท้องที่ ตำรวจทางหลวง ตำรวจรถไฟ ตำรวจน้ำ เพื่อสกัดกั้นตามด่านหรือจุดหมายปลายทางที่ยานพาหนะจะพาคนหายผ่านไปโดยเร็ว

4) ถ้าคนหายเกี่ยวกับการเมือง รายงานด่วนถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 2 ชุด เพื่อพิจารณาให้ตำรวจสันติบาลสืบสวนติดตามเป็นกรณีพิเศษ

5) หากสงสัยว่าคนหายจะถูกทำร้ายถึงตาย ให้พนักงานสอบสวนส่งตัว ผู้แจ้งไปถ่ายรูปถ่าย หรือดำเนินรูปพรรณคนตายไม่ทราบชื่อ ในส่วนกลางให้ดูที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร ส่วนภูมิภาค ดูได้ที่ วิทยาการจังหวัดหรือ กองกำกับการวิทยาการเขต

6) ให้หัวหน้าสถานีตำรวจมอบหมายให้ตำรวจคนใดคนหนึ่งรับผิดชอบในการสืบสวนติดตามหาตัวคนหาย โดยให้ไปรู้จักกับบ้านผู้แจ้ง หรือบ้านผู้ปกครองทนายและเยี่ยมเยียนเป็นระยะทุก ๆ 7 วัน 15 วัน 1 เดือน 2 เดือน และ 3 เดือน

7) เมื่อครบกำหนด 3 เดือน แล้วยังไม่ได้ตัวคนหายคืนให้หัวหน้าสถานีตำรวจรายงานผลการสืบสวนติดตามแบบการสืบสวนติดตามคนหาย (แบบ วท.12/2 , ต.326) โดยแจ้งไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร และถ้าเป็นส่วนภูมิภาคให้ส่งแบบการสืบสวนติดตามคนหายเพิ่มเติมไปยัง วิทยาการจังหวัดและกองกำกับการวิทยาการเขต อีกด้วย

8) ระหว่างที่สถานีตำรวจต่าง ๆ รับแจ้งคนหายไว้วันนั้น ให้กำชับผู้แจ้งด้วยหากได้ตัวคนหายคืนเมื่อใดให้รีบแจ้งถอนคืนโดยเร็ว และเมื่อได้รับแจ้งถอนคืนแล้ว ให้สถานีที่รับแจ้งทำการรับแจ้งถอนคืนไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร และ วิทยาการจังหวัด, กองกำกับการวิทยาการเขตเพื่อถอนประกาศสืบหาและระงับการสืบหา

ในส่วนของกองทะเบียนประวัติอาชญากร

1. ฝ่ายทะเบียนประวัติอาชญากร 1 กองทะเบียนประวัติอาชญากร เป็นหน่วยงาน รับผิดชอบ โดยจะรับแบบแจ้งรูปพรรณคนหาย วท.12/4- ต.326 แบบแจ้งผลการได้ตัวคนหายคืน วท. 12/2 – ต.326 และแบบสืบสวนติดตามคนหาย วท.12/3 – ต.326

2. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของแบบรายงานต่าง ๆ

3. จัดพิมพ์ประกาศสืบหาคนหาย ถอนประกาศสืบหาคนหายแล้วส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ผู้บัญชาการตำรวจตรวจคนเข้าเมือง,ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง, ผู้บังคับการ สายตรวจปฏิบัติการพิเศษ, ผู้กำกับการอำนวยการภาค 1 – 9, ผู้กำกับการศูนย์สืบสวนภาค 1 – 9, ผู้อำนวยการกองหนังสือเดินทางต่างประเทศ, อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์, หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียงพิทักษ์สันติราษฎร์, หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียงสามยอด, หัวหน้าสถานีวิทยุ ทหารอากาศ, ผู้กำกับการ ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมสั่งการและสื่อสารข้อมูล, ผู้กำกับการศูนย์สวัสดิภาพเด็ก

เยาวชนและสตรี กองบัญชาการตำรวจนครบาล , ผู้กำกับกองกำกับการสืบสวนนครบาล 1-9 และ ผู้กำกับการวิทยาการเขต

4. หลังจากออกประกาศสืบหาคนหายไปแล้ว เป็นระยะเวลา 3 เดือน ยังไม่ได้รับแจ้งผลการได้ตัวคนหาย คืบหรือไม่จะดำเนินการดังนี้

4.1 ทำบัญชีรายชื่อคนหายเพื่อตรวจสอบกับ สถานีตำรวจที่รับแจ้ง พร้อมทั้งเดือนให้พนักงานสอบสวน รายงานแบบการสืบสวนติดตามคนหาย วท. 12/3 – ต.326

4.2 ทำหนังสือถึงผู้ปกครองหรือผู้แจ้ง โดยสอบถามถึงการได้ตัวคนหายคืบหรือไม่ หากพบตัวแล้วให้รีบไปแจ้งถอนกับสถานีตำรวจที่แจ้งหายไว้

ขั้นตอนการปฏิบัติ / การรวบรวมคดีข้อมูลคนหาย / วิธีการติดตามคนหายให้ได้ผล

1) กรณีมีผู้แจ้งกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ให้สายตรวจรีบเก็บข้อมูลเกี่ยวกับคนหายให้ เร็วและมากที่สุด แล้วรีบแจ้งรายละเอียดให้สถานีตำรวจช่วยกระจายข่าวค้นหาทันที จากนั้นให้ผู้แจ้ง ไปพบพนักงานสอบสวน

2) กรณีพนักงานสอบสวนได้รับแจ้งเองให้พนักงานสอบสวนเก็บข้อมูลเกี่ยวกับคนหายให้ เร็วและมากที่สุด แล้วรีบแจ้งรายละเอียดให้ สถานีตำรวจช่วยกระจายข่าวค้นหาทันที และให้สาย ตรวจที่ รับผิดชอบพื้นที่ไปสืบสวนหาข้อมูลรายละเอียดจากจุดที่หายหรือบ้านของผู้ย

3) พนักงานสอบสวนลงประจำวันรับแจ้ง แล้วดำเนินการดังนี้

(1) ทำตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับลักษณะที่ 14 บทที่ 3

(2) ส่งข้อมูลไปในฐานข้อมูล SMS คนหายพลัดหลงของตำรวจใน แต่ละพื้นที่

(3) ส่งข้อมูลให้มูลนิธิกระจกเงา , วิทยุชุมชน , TV , หนังสือพิมพ์

(4) ถ้าเป็นในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ส่งข้อมูลให้ศูนย์สวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและสตรี

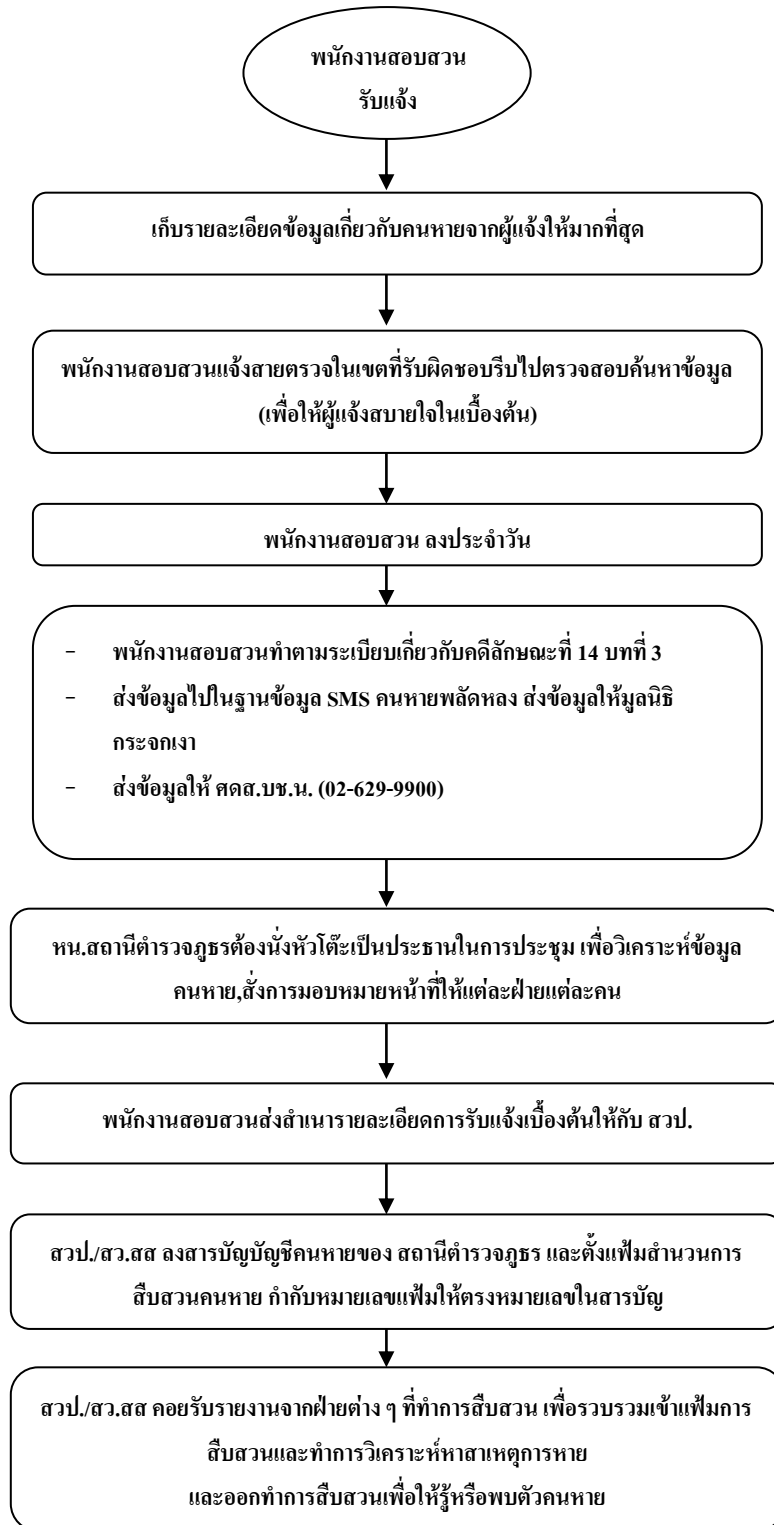
กองบัญชาการตำรวจนครบาล(สศส.บชน) (02-629-9900)

4) หัวหน้าสถานีตำรวจ ต้องนั่งหัวโต๊ะเป็นประธานในการประชุม เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลคนหาย สั่งการมอบหมายหน้าที่ให้แต่ละฝ่ายแต่ละคนทำการสืบสวนค้นหา คนหาย โดยอาศัยสืบหาจาก ฐานข้อมูลต่างๆ เช่น ประกันสังคม, กรมการขนส่งทางบก , สถานพยาบาล,ทะเบียนราษฎร์, เรือนจำ, สถาบันนิติเวช ฯลฯ

5) พนักงานสอบสวนส่งสำเนารายละเอียดการรับแจ้งเบื้องต้นให้กับ สารวัตรป้องกันปราบปราม

6) สารวัตรป้องกันปราบปราม ลงบัญชีคนหายของสถานีตำรวจ และตั้งเพิ่มจำนวนการสืบสวนคนหายกำกับหมายเลขเพิ่มให้ตรงหมายเลขในสารบัญชีเพิ่มคนหายประจำสถานีตำรวจ

7) สารวัตรป้องกันปราบปราม คอยรับรายงานจากฝ่ายต่างๆ ที่ทำการสืบสวน เพื่อรวบรวมเข้าเพิ่มจำนวนการสืบสวนคนหาย เพื่อทำการวิเคราะห์หาสาเหตุการหาย ตลอดจนวางแผนและทำการสืบสวนหาตัวคนหายอย่างต่อเนื่อง โดยยึดแนวทางการปฏิบัติดังนี้

ขั้นตอนการปฏิบัติ / การรวบรวมคดีข้อมูลคนหาย / วิธีการติดตามคนหายให้ได้ผล

หน่วยงานที่ควรประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน

- หน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ชื่อหน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
1. ศูนย์สวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และสตรีกองบัญชาการตำรวจนครบาล รับผิดชอบคดีในพื้นที่กรุงเทพมหานคร	0-2282-3892
2. ศูนย์พิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี ตำรวจภูธรภาค 1 (รับผิดชอบคดีในพื้นที่จังหวัดชัยนาท นนทบุรี ลพบุรี สมุทรปราการ สระบุรี พระนครศรีอยุธยา และอ่างทอง)	0-2537-8578-97
3. ศูนย์พิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี ตำรวจภูธรภาค 2 (ตั้งอยู่ที่จังหวัดชลบุรี)	0-3822-3815, 0-3827-6724 - 26
4. ศูนย์พิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี ตำรวจภูธรภาค 3 (ตั้งอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา)	0-4425-5275, 0-4434-2878
5. ศูนย์พิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี ตำรวจภูธรภาค 4 (ตั้งอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น)	0-4324-4540
6. ศูนย์พิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี ตำรวจภูธรภาค 5 (ตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่)	0-5314-0000, 0-5328-1866-71
7. ศูนย์พิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี ตำรวจภูธรภาค 6 (ตั้งอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลก)	0-5536-8114-9
8. ศูนย์พิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี ตำรวจภูธรภาค 7 (ตั้งอยู่ที่จังหวัดนครปฐม)	0-3424-3759
9. ศูนย์พิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี ตำรวจภูธรภาค 8 (ตั้งอยู่ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี)	0-7731-1298
10. ศูนย์พิทักษ์เด็ก เยาวชน และสตรี ตำรวจภูธรภาค 9 (ตั้งอยู่ที่จังหวัดสงขลา)	0-7431-1161
12. ศูนย์พิทักษ์เด็กและสตรีสถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน	0-2415-0671

- **สื่อวิทยุ และโทรศัพท์**

สื่อวิทยุ และ โทรศัพท์ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่ครอบครัวคนหายที่มีสาเหตุมาจากการถูกลักพาตัว ควรรีบประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลือในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อติดตามคนหาย หรือสกัดกั้นคนร้าย เพราะสื่อวิทยุและโทรศัพท์มีผู้ฟัง ผู้ชมเป็นจำนวนมาก อีกทั้งกลุ่มผู้ฟัง ผู้ชมรายการ ยังเป็นผู้สัญจรผ่านไปมาอยู่บนถนน เช่น กลุ่มผู้ขับรถแท็กซี่ จึงทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับคนหายที่ประกาศออกไป ได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปอย่างทั่วถึง

รายการวิทยุ	โทรศัพท์สายด่วน	โทรสาร	เว็บไซต์
จส.100	1137	0-2711-9159	www.js100.com
สวพ. 91	1644		www.trafficbkk.com
ร่วมด้วยช่วยกัน	1677		www.rd1677.com
ศูนย์วิทยุรามมา	0-2246-0999		
ศูนย์วิทยุผ่านฟ้า	191		
ศูนย์วิทยุธนบุรี	0-2455-0088		
ศูนย์วิทยุ TAXI	1681		www.taxiradio.co.th

- **สื่อโทรทัศน์**

สื่อโทรทัศน์ ถือว่าเป็นสื่อมวลชนอีกช่องทางหนึ่งในการที่ครอบครัว คนหาย ควรติดต่อประสานงานในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลเกี่ยวกับการติดตามคนหาย เนื่องจากสื่อโทรทัศน์ เป็นสื่อที่คนทางบ้านสามารถรับชมได้ทั้งภาพและเสียง อีกทั้งยังมีผู้ที่ติดตามรับชมรายการทั่วทั้งประเทศ ซึ่งหากรูปภาพและเรื่องราวของคนหายได้เผยแพร่ผ่านสื่อโทรทัศน์ ย่อมเกิดผลดีในการรับแจ้งเบาะแสจากคนในสังคมที่เคยพบเห็นคนหายได้

รายการโทรทัศน์	หมายเลขโทรศัพท์	เว็บไซต์
เรื่องจริงผ่านจอ ช่อง 7	0-2691-7446	www.thairealtv.com
ฝ้ายข้าวช่อง 3	0-2262-3333	www.thaitv3.com
ฝ้ายข้าวช่อง 5	0-2270-1211	www.tv5.co.th
ฝ้ายข้าวช่อง 7	0-22720201	www.ch7.com
Modern 9 TV	02-201-6145	www.modernine.mcot.net

รายการโทรศัพท์	หมายเลขโทรศัพท์	เว็บไซต์
สถานีวิทยุโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (NBT)	02-6182323-40	www.prd.go.th
รายการสถานีประชาชน ช่อง TPBS	02-791-1835-7 โทรสาร 02-791-1676-7	www.thaipbs.or.th/people
รายงานร่วมมือร่วมใจ ช่อง NBT	02-2752053	
รายการวันนี้ที่รอคอย ช่อง 9	089-6800843	

● บ้านพักเด็กและครอบครัวประจำจังหวัด และสถานสงเคราะห์

บ้านพักเด็กและครอบครัวประจำจังหวัด และสถานสงเคราะห์ทั้ง 2 แห่ง ก็เป็นสถานที่ที่ทางครอบครัวต้องประสานงานไป เนื่องจากในกรณีคนหายที่เป็นเด็กนั้น จะพบว่า มีเด็กส่วนหนึ่งที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจส่งมาอยู่ในการดูแลของนักสังคมสงเคราะห์ประจำบ้านพัก เพื่อสอบถามรายละเอียดของคนหาย ก่อนประสานงานให้ครอบครัวมารับตัว แต่พบว่ามีหลายราย ที่ตัดสินใจปิดข้อมูลของตนเอง เนื่องจากว่าไม่กล้ากลับบ้าน ด้วยรู้สึกอับอาย หรือหวาดกลัวจากถูกลงโทษจากผู้ปกครอง

หน่วยงาน	เบอร์โทรศัพท์	เบอร์โทรสาร
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดกระบี่	0-7561-2323	0-7561-2323
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดกาญจนบุรี	0-3451-7693	0-3451-7693
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด กาฬสินธุ์	0-4381-2254, 0-4381-2456	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดกำแพงเพชร	0-5579-9141	05-5579-9141
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดขอนแก่น	0-4342-1280	0-4342-1279
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด จันทบุรี	0-3932-7577	0-3932-7577
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ฉะเชิงเทรา	0-3853-5737	0-3853-5736
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ชลบุรี	0-3824-0220	0-3824-0135, 0-3823-4430
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ชุมพร	0-7750-6782, 0-7757-4525	0-7757-4525
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด เชียงราย	0-5391-8157	0-5378-7325

บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด เชียงใหม่	0-5312-1036	0-5312-1164
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ตรัง	0-7522-4396, 0-7522-4375	0-7558-2715
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ตราด	08-6152-4118	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ตาก	0-5551-6747	0-5551-4487
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด นครปฐม	0-3427-2534	0-3427-2534
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด นครพนม	0-4251-2376	0-4251-2376
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด นครราชสีมา	0-4422-2798	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดนครศรีธรรมราช	0-7535-7990	0-7535-7990
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด นครสวรรค์	0-5625-7313-7	0-5625-7313
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด นนทบุรี	0-2582-1267	0-2582-1266
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด นราธิวาส	0-7353-2670-1	0-7353-2671
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด บุรีรัมย์	0-4460-2673-4	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ปทุมธานี	0-2577-2372	0-2577-4955
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	0-3260-4735	0-3260-4735
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ปัตตานี	0-7331-2206	0-7331-3703
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด เพาะ	0-5444-5223	0-5444-5223
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด พังงา	0-7648-6814-6	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด พัทลุง	08-9198-3930	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัดพิษณุโลก	08-9960-6171	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด เพชรบูรณ์	08-1972-6681	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด แพร่	0-5459-8006	0-5459-8034
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ภูเก็ต	0-7624-0140	0-7621-4369
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด มหาสารคาม	0-4372-1210	0-4372-1210
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด มุกดาหาร	0-4266-0553	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด แม่ฮ่องสอน	0-5361-2297	-

บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ยโสธร	0-4571-4633	0-4571-4632
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ยะลา	0-7322-8413	0-7322-8412
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ร้อยเอ็ด	08-6242-9456	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ระนอง	0-7561-2323-4	0-7561-2323
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ระยอง	0-3868-4895	0-3868-4895
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ราชบุรี	0-3233-8532-3	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ลพบุรี	0-3642-5322	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ลำพูน	08-5039-1098	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด เลย	0-4281-2449	0-4281-2499
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด ศรีสะเกษ	0-4561-7834	0-4278-9124
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด สกลนคร	0-4271-2072	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด สงขลา	0-7433-3745-6	0-7433-3747
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด สตูล	0-7477-2068	0-7477-2172
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด สมุทรปราการ	0-2463-5929	0-2462-6422
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด สมุทรสาคร	0-3445-7551	0-3445-7551
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด สระแก้ว	0-3724-2435-6	0-3724-2436
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด สระบุรี	0-3622-0890-1	0-3636-3147
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด สุโขทัย	0-5561-0790-91, 08-1971-4357	0-5561-0790
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด สุพรรณบุรี	0-3552-3713-4	0-3552-3713-4
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด สุราษฎร์ธานี	0-7728-9188	0-7728-9188
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด สุรินทร์	0-4451-5018	0-4451-5018
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด หนองคาย	0-4249-5091	0-4249-5229
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด หนองบัวลำภู	08-6855-4547	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด อุตรธานี	0-4224-8596	0-4224-6516 ต่อ 50308
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด อุตรดิตถ์	08-1952-0012	-
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด อุบลราชธานี	0-4524-2641	0-4524-2641
บ้านพักเด็กและครอบครัว จังหวัด อำนาจเจริญ	0-4545-1996, 08-6865-4946	-

ในขณะที่คนหายเป็นผู้สูงอายุ นั้น ถ้าระยะเวลาที่หายตัวออกจากบ้านได้ผ่านมา 1-2 เดือนแล้ว มีความเป็นไปได้ที่คนหาย ได้อยู่ในพื้นที่เดิมที่หายตัวออกมา ทำให้มีความเป็นไปได้ว่า คนหาย อาจพลัดหลงมาในพื้นที่จังหวัดอื่น จนกระทั่งมีคนพบเห็น และนำตัวไปฝากไว้ยังสถานสงเคราะห์ในจังหวัดนั้นๆ

หน่วยงาน	เบอร์โทรศัพท์	เบอร์โทรสาร
สถานสงเคราะห์เด็กบ้านแคนทอง (ขอนแก่น)	0-4323-7334	0-4333-7533
สถานสงเคราะห์คนพิการและทุพพลภาพ บางปะกง (ฉะเชิงเทรา)	0-3852-8291	0-3852-8290
สถานสงเคราะห์คนพิการ การุณยเวศม์ (ชลบุรี)	0-3824-1741-2	0-3824-1766
สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง (ชลบุรี)	0-3824-1373	0-3824-0879
สถานสงเคราะห์เด็กชายเชียงใหม่	0-5312-1157-9	0-5312-1160
สถานสงเคราะห์เด็กบ้านเวียงพิงค์ (เชียงใหม่)	0-5312-1161-3	0-5312-1162
สถานสงเคราะห์บ้านเมตตา (นครราชสีมา)	0-4492-2667	0-4492-2666 ต่อ 13
สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา	0-4424-2552 , 0-4427-2512	0-4427-0111
สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งภาคใต้ (นครศรีธรรมราช)	0-7537-6226-7	0-7537-6227
สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านศรีธรรมราช	0-7535-6166	0-7531-0374
สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไท (นนทบุรี)	0-2584-7254-55	0-2584-7254-55
สถานแรกรับคนไร้ที่พึ่งนนทบุรี	0-2583-0044	0-2584-3295
สถานสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและ ปัญญา (หญิง)ปากเกร็ด	0-2853-4246	0-2583-4246 ต่อ 555
สถานสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและ ปัญญา (ชาย)ปากเกร็ด	0-2583-8426	0-2583-2888

สถานสงเคราะห์เด็กพิการและทุพพลภาพปากเกร็ด	0-2583-2532	0-2583-8396
สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพิการทางสมองและปัญญาปากเกร็ด (บ้านเฟื่องฟ้า)	0-2583-6815	0-2583-4000
สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านปากเกร็ด	0-2583-8343	0-2583-4002
สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนบ้านปากเกร็ด	0-2583-8314	0-2583-3000
สถานสงเคราะห์เด็กชายนราธิวาส	0-7353-2331	0-7353-2054
สถานสงเคราะห์บ้านกึ่งวิเศษ (ปทุมธานี)	0-2577-1864	0-2577-2254
สถานสงเคราะห์คนไข้โรคจิตทุเลาหญิงบ้านกึ่งวิเศษ (ปทุมธานี)	0-2577-2898	0-2904-7348
สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งชายธัญบุรี	0-2577-1312	0-2577-2306
สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งหญิงธัญบุรี	0-2577-1148	0-2577-3275
สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนรังสิต	0-2577-1172	0-2577-2348
สถานสงเคราะห์เยาวชนมูลนิธิมหาราช	0-2577-3823	0-2577-1267
สถานสงเคราะห์ประจวบคีรีขันธ์	0-3261-9176	0-3255-4388
สถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี	0-7346-0134	0-7331-2278
สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งวังทอง (พิษณุโลก)	0-5531-1271	0-5531-2802
สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งกลุ่มสะแก (เพชรบุรี)	0-3242-5416	0-3242-7803
สถานสงเคราะห์เด็กชายจังหวัดยะลา	0-7327-4488	-
สถานสงเคราะห์เด็กพิการทางสมองและปัญญาจังหวัดราชบุรี	0-3222-9397	0-3232-8236
สถานสงเคราะห์เด็กบ้านสงขลา	0-7433-3223	0-7433-3832
สถานสงเคราะห์คนพิการและทุพพลภาพพระประแดง	0-2462-5232	0-2463-3525
สถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทับกวาง (สระบุรี)	0-3635-7320	0-3627-3064
สถานสงเคราะห์เด็กหญิงจังหวัด สระบุรี	0-3626-6708	0-3626-6708

สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านหนองคาย	0-4240-7387	0-4249-5095
สถานสงเคราะห์เด็กหญิงอุดรธานี	0-4212-0051	0-4212-0251

- **หน่วยงานหรือมูลนิธิที่ครอบครัวคนหายควรไปติดต่อเพื่อติดตาม คนหาย**

ชื่อหน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์	เว็บไซต์
สอบถามเด็กหาย กรมตำรวจ	0-2282-3892	
โครงการจัดการความรู้ด้านการสืบสวนคดี คนหายในประเทศไทย		www.thaimissing.com
ศูนย์ประชาบดี กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	1300	www.call1300.net
ศูนย์ข้อมูลคนหายเพื่อต่อต้านการค้า มนุษย์ มูลนิธิกระจกเงา	0-2941-4194 ต่อ 104	www.backtohome.org

ข้อแนะนำในการดูแลบุตรหลาน หรือผู้สูงอายุ

1. ควรปรับเปลี่ยนวิธีการเลี้ยงดูบุตรหลาน โดยไม่ปล่อยปละละเลย เข้มงวดหรือกดดันให้บุตรหลานอยู่ในกรอบที่กำหนดไว้จนเกินไป โดยเปิดโอกาสให้เขาได้เลือกสิ่งที่ต้องการเองได้บ้างในกรณีที่ ไม่ทำให้เกิดความเสียหาย
2. เด็กเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ไม่ควรปิดกั้น แต่ควรเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้น ๆ เพื่อที่ผู้ปกครองจะได้ทราบเท่าทันความคิดของเด็ก อาทิเช่น ในกรณีที่ทางครอบครัวนั่งดูข่าว หรือละคร แล้วมีฉากที่ไม่เหมาะสมนั้น ไม่ควรปิดหรือเปลี่ยนช่องในทันที ให้ลองถามเด็กว่ามีความคิดเห็นต่อข่าวหรือละครฉากนั้นอย่างไร หลังจากนั้นทางครอบครัวอาจอธิบายต่อว่าสิ่งที่เห็นเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมอย่างไร
3. ในกรณีที่ผู้ปกครองของเด็กมีเพียง บิดา หรือมารดา เท่านั้น ให้ผู้ปกครองชี้แจงให้เด็กทราบว่าเหตุใดสถานะครอบครัวจึงเป็นเช่นนี้ และแสดงให้เห็นว่า แม้จะมีเพียงบิดา หรือมารดาที่คอยดูแลเขาเพียงลำพัง ก็ไม่ได้ทำให้เขาด้อยกว่าเพื่อน ๆ เพราะเขาได้รับความรัก ความห่วงใย ไม่ต่างจากเด็กคนอื่น ๆ

4. ในกรณีที่เด็กทำผิดพลาด ผู้ปกครองควรวางวิธีพูดคุย เพื่อให้เด็กได้ชี้แจงก่อนว่า เหตุใดจึงเกิดข้อผิดพลาดเช่นนี้ ทั้งให้เขาคิดว่า ควรแก้ไขเรื่องดังกล่าวอย่างไร ซึ่งเรื่องนี้ ทำให้เด็กมีโอกาสวิเคราะห์ข้อเสียของตนเอง อันเป็นประโยชน์แก่การตัดสินใจเรื่องอื่น ๆ ในอนาคต

5. เด็กในวัย 13 – 18 ปี มีความต้องการเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม จึงมักจะเรียกร้องความสนใจทางวาจา การแต่งกาย หรือพฤติกรรมด้านอื่นๆ ซึ่งอาจทำให้ครอบครัวรู้สึกวุ่นวาย เด็กมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปอย่างไม่เหมาะสม แต่ที่จริงเป็นการปรับเปลี่ยนไปตามความสนใจตามวัยของเด็กเท่านั้น ในเรื่องนี้ผู้ปกครองอาจเป็นฝ่ายชวนเริ่มต้น ชวนคุยเรื่องการแต่งตัวของเขา การเรียน การคบหาเพื่อนต่างวัย เมื่อผู้ปกครองรับฟังแล้ว อาจให้คำแนะนำ ในเรื่องต่าง ๆ แทนตำหนิเรื่องที่เด็กเล่า เพราะเด็กจะรู้สึกกลัวจนไม่กล้าบอกให้ผู้ปกครองฟัง

6. ในกรณีของผู้สูงอายุ นั้น โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่เป็นโรคสมองเสื่อมด้วยนั้น ทางครอบครัวควรจัดให้มีคนดูแลอย่างใกล้ชิด และไม่ควรปล่อยให้ผู้สูงอายุ ออกไปข้างนอกเพียงลำพัง เพราะท่านอาจไม่สามารถจดจำทางกลับบ้านได้

7. ทางครอบครัวควรหาเวลาฝึกให้ผู้สูงอายุจดจำการดำเนินกิจวัตรประจำวัน อาทิเช่น การรับประทานอาหารเช้า การอาบน้ำ หรือการออกกำลังกาย โดยให้ท่านกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จนท่านสามารถจดจำ และทำได้เอง

8. ทางครอบครัว ควรฝึกการเรียนรู้เรื่อง ๆ ใหม่แก่ผู้สูงอายุด้วย โดยเริ่มจากกิจวัตรประจำวัน อาทิเช่น การเปลี่ยนเส้นทางใหม่ๆ เพื่อไปซื้อของที่ร้านอาหาร หรือซูเปอร์มาร์เก็ตอื่นๆ บ้าง หรือการลองทำงานฝีมือที่ไม่เคยทำมาก่อน

9. ทางครอบครัว ควรหากิจกรรมที่เป็นการฝึกสมองของผู้สูงอายุ อาทิเช่น การเล่นเกมกรุก เพื่อให้สมองของท่านได้มีการพัฒนาการที่ดีขึ้น แม้จะไม่ทำให้หายจากโรคสมองเสื่อม แต่ก็ทำให้ท่านมีพัฒนาการที่ดีขึ้น จนถึงขั้นที่อาจดูแลตนเองได้ นอกจากนี้ ยังต้องให้ความรักให้ความอบอุ่นแก่ท่าน และทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณเองไม่เป็นภาระของคนในครอบครัว

หน่วยงานที่ควรประสานงานเพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพจิต

ในกรณีที่ทางครอบครัวได้พบตัวคนหายแล้ว นอกจากการดำเนินคดีก็ยังมีเรื่องของการดูแลสุขภาพจิตของคนหาย ซึ่งคนหายมักจะจะไม่เปิดใจกับครอบครัวโดยตรง เนื่องจากความอับอายหรือกลัวโดนตำหนิ ฉะนั้น ทางครอบครัว ควรประสานงานไปหาจิตแพทย์โดยตรง เพื่อนัดหมายให้คนหายได้รับคำปรึกษาจากจิตแพทย์ ซึ่งการพบกับจิตแพทย์นั้น อาจทำให้ครอบครัวรู้ว่า คนหายมีความคิด

ความรู้สึกอย่างไร อันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาก็เพื่อให้คนหาย และครอบครัวสามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาก็เกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ ยังรวมถึงกรณีคนหายที่ออกจากบ้านไปเพราะติดเกม หรือมีพฤติกรรมก้าวร้าวด้วย

ชื่อหน่วยงาน	หมายเลขโทรศัพท์
1. กรมสุขภาพจิต	0-2951-1300-29
2. บริการด้านจิตวิทยา	0-2245-4601-5 ต่อ 4701, 4703
3. สายด่วนวัยรุ่น	0-2276-5141-5 ,0-2275-6993-4
4. สถาบันสุขภาพจิตเด็ก และวัยรุ่นราชนครินทร์	0-2246-1195
5. โรงพยาบาลศรีธัญญา	0-2526-3342
6. โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา	0-2437-0200-8
7. โรงพยาบาลยุวประสาทไททโยปถัมภ์	0-2384-3381-3
8. โรงพยาบาลสวนปรุง จ.เชียงใหม่	0-5327-6153 ,0-5327-6750
9. โรงพยาบาลจิตเวชนครพนมราชนครินทร์	0-4259-3109-12
10. โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น	0-4322-7422 ,0-4322-5103 ต่อ 218
11. โรงพยาบาลจิตเวชนครราชสีมา	0-4434-2677
12. โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ จ.อุบลราชธานี	0-4531-2550 ,0-4528-1048
13. โรงพยาบาลสวนสราญรมย์ จ.สุราษฎร์ธานี	0-7731-1444 ,0-7731-1455 ,0-7731-1308

สารบัญ

	หน้า
♦ บทนำ	3
♦ สาเหตุของการหายหรือพลัดหลง	4
♦ การติดตามคนหายประเภทเซทไลน์ทางโทรศัพท์	6
♦ การติดตามคนหายประเภทเด็กติดเกมหรือเซทไลน์ทางอินเทอร์เน็ต 1	1
♦ การติดตามคนหายประเภทลักพาตัว	16
♦ การติดตามคนหายประเภทสมองเสื่อม	22
♦ ข้อสังเกตในการแจ้งหายกรณีการกระทำความผิดฐาน พรากเด็ก/พรากผู้เยาว์ 27	
♦ คำแนะนำก่อนการไปแจ้งความคนหายที่สถานีตำรวจ	28
♦ แนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับคนหายพลัดหลง	30
♦ หน่วยงานที่ควรประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน	35
♦ ข้อเสนอแนะในการดูแลบุตรหลาน หรือผู้สูงอายุ (เมื่อกลับมา)	42
♦ หน่วยงานที่ควรประสานงานเพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับสุขภาพจิต	43

มูลนิธิกระจกเงา
The Mirror Foundation

ศูนย์ข้อมูลคนหายเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์
มูลนิธิกระจกเงา มีภารกิจหลักในการให้คำปรึกษา ประสานงานและติดตามบุคคลสูญหาย
แต่ปัจจุบันมิได้รับการสนับสนุนการทำงานจากหน่วยงานใด คุณสามารถสนับสนุนภารกิจ
ติดตามบุคคลสูญหาย ได้ที่ กองทุนตามน้องกลับบ้าน
โทร. 0-2941-4194-5 ต่อ 104, 08-9073-6129
โทรสาร. 0-2941-41-94 ต่อ 18
www.backtohome.org , www.mirror.or.th